

The Du Tillet Matthew
with parallel Greek
(1st draft)

What follows is a typed copy of the du Tillet manuscript of the Gospel of Matthew. I have added the standard UBS Greek text in parallel column for convenience of comparison. The Greek does not correspond line for line with the Hebrew, but I've tried to synchronize the two texts.

In the Hebrew text, each line is numbered, corresponding to the line number on each page of the manuscript. I have also noted the Page No. throughout the Hebrew text. Of course, neither of these (line number, page number) appear in the manuscript itself. I have also noted chapter and verse corresponding to the UBS Greek text. The verse numbers appear in square brackets.

The Endnotes simply contain thoughts and questions which I had as I was transcribing the manuscript. I've noted each occurrence of what appears to be *soph pasuch* in the manuscript. I've also noted single letters at ends of lines. These always correspond to the first letter of the next line, though the purpose in the manuscript evades me. There seems to be no real pattern in when they are used and when they are not. Now that the manuscript is completely transcribed, there will be sufficient ability to analyze it more thoroughly, and to note the many issues which it brings to light. In the Endnotes, I've only noted those textual issues which presented themselves immediately during the transcription process.

For historical material on the du Tillet, see:

George Howard, "The Textual Nature of an Old Hebrew Version of Matthew," *JBL* 105/1 (1986), 49-63. (And note the bibliographical material in his notes.)

William Horbury, "The Hebrew Matthew and Hebrew Study" in William Horbury, ed., *Hebrew Study from Ezra to Ben-Yehuda* (T & T Clark, 1999), pp. 122ff.

Pinchas E. Lapide, *Hebrew in the Church* (Eerdmans, 1984), pp. 58ff.

I am sure that the Hebrew texts contains numbers of typographical and transcriptional errors. At first, I had only the xerox copy of the manuscript to work from, and often *vav* and *yod* were indistinguishable. Likewise *he* and *chet*. When I obtained a copy of Herbst, I was able to check my copy against his, and this was helpful. Nonetheless, I continue to make corrections as I read the text, so one should keep this in mind in terms of using the text for comparative study.

As you find mistakes, please feel free to make them known to me: thegg@bigplanet.com

Chapter 1

- (1) אלה תולדות ישו בן דוד בן אברהם [2] אברהם הוליד את
- (2) יצחק יצחק הוליד את יעקב יעקב הוליד את יהודה
- (3) ואחיו : [3] יהודה הוליד את פרץ וזרח מתמר פרץ
- (4) הוליד את חצרון חצרון הוליד את רם [4] ורם הוליד
- (5) את עמינדב עמינדב הוליד את נחשון נחשון
- (6) הוליד את שלמון [5] שלמון הוליד את בועז מרחב
- (7) בועז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את
- (8) ישי [6] ישי הוליד את דוד המלך ודוד הוליד את
- (9) שלמה מאשת אוריה [7] ושלמה הוליד את רחבעם רחבעם
- (10) הוליד את אבים ואבים הוליד את אסא [8] ואסא ה
- (11) הוליד את יהושפט יהושפט הוליד את יהורם
- (12) יהורם הוליד את עזיהו [9] עזיהו הוליד את יותם
- (13) יותם הוליד את אחז אחז הוליד את חזקיהו
- (14) [10] חזקיהו הוליד את מנשה מנשה הוליד את אמון
- (15) אמון הוליד את יאשיהו [11] יאשיהו הוליד את יכניה
- (16) ואחיו בגלות בבל [12] יכניה הוליד שאלתיאל
- (17) שאלתיאל הוליד את זרובבל [13] זרובבל הוליד את
- (18) אביהוד אביהוד הוליד את אבנר אבנר הוליד את

[Page 2]

- (1) אליקים אליקים הוליד את עזור [14] עזור הוליד את צדוק
- (2) צדוק הוליד את אמנן ואמנן הוליד את אליהוד [15] אליהוד
- (3) הוליד את אלעזר אלעזר הוליד מתן מתן הוליד את
- (4) יעקב [16] יעקב הוליד את יוסף איש מרים שממנה נולד
- (5) ישוע שנקרא משיח [17] וכל הדורות מאברהם עד רם
- (6) דורות ארבעה עשר ומן גלות בבל עד המשיח
- (7) דורות ארבעה עשר [18] ותולדת ישו המשיח כן היה
- (8) מאחר שאמו מרים אורשה ליוסף בטרם הוא בא אליה
- (9) נמצאה הרה מרוח הקדש [19] ויוסף אישה היה איש צדיק
- (10) ולא אבה למסור אותה למיתה ולא לגלותה אך היה
- (11) בליבו לעזוב אותה בסתר [20] ובהיותו חושב בזה
- (12) המלאך נראה אליו בחלום לאמור יוסף בן דוד
- (13) לא תירא לקחת מרים אשתך כי מה שנולד ממנה
- (14) מרוח הקדש הוא כי מרוח הקדש היא הרה [21] והנה
- (15) היא תלד בן ותקרא את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
- (16) מכל חטאתם [22] וכל זה למלאות : מה שנאמר מאת יי
- (17) על ידי הנביא ישעיה לאמר [23] הנה העלמה הרה
- (18) ויולדה בן וקראת שמו עמנואל [24] ויקץ יוסף משנתו

- (19) ויעש כאשר צוה אותו מלאך יי ולקח אותה לאשה
(20) [25] ולא ידע אותה עד ילדה בנה הבכור ויקרא את
(21) שמו ישוע :

Chapter Two

- (22) ואחרי שנולד ישוע בבית לחם בעיר
(23) יהודה בימי הורודוס המלך הנה
(24) מכשפים באו ממזרח ירושלם
(25) לאמר [2] איה מי שנולד מלך על היהודים כי ראינו

[Page 3]

- (1) כוכבו במזרח ובאנו להשתחות לו [3] וכאשר שמע הורודוס
(2) נתמלא חמה הוא וכל ירושלם עמו [4] ויאסוף כל
(3) שרי הכהנים ואת סופרי העם וידרוש מהם באיזה
(4) מקום משיח יולד [5] והם אמרו לו בבית לחם יהודה
(5) כי כן נאמר בפי הנביא [6] ואתה בית לחם אפרתה
(6) לא צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות
(7) מושל בעמי ישראל : [7] אז הורודוס קרא את המכשפים
(8) בסתר וחקר מהם היטב את את הכוכב אשר נראה
(9) להם : [8] וישלח אותם לבית לחם ויאמר לכו ודרשו
(10) הטב על הנער וכשתמצאיהו הגידו לי למען אבא
(11) גם אני להשתחות לו [9] וכאשר הם שמעו את המלך
(12) הלכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח הלך לפניהם
(13) עד אשר בא ויעמד ממעל מנגד אשר שם הנער
(14) [10] וכאשר ראו את הכוכב שמחו שמחה גדולה עד
(15) מאד [11] ויבאו לבית וימצאו את הנער ואיתו מרים
(16) אמו ויפלו על הארץ וישתחוו לו ויפתחו את
(17) אוצרותם ויקריבו לו מתנות את זהב ואת לבונה
(18) ומור [12] ויהי הם אחוזים בשנה והנה המלאך נראה
(19) אליהם לאמור השמרו משוב ירושלם אל הורודוס
(20) והם הלכו ושוב לארצם על דרך אחרת : [13] ומאחר
(21) שהלכו והנה מלאך יי נראה ליוסף בחלום לאמר
(22) קום חק את הנער ואת אמו וברח לך למצרים
(23) והיה שם ושם תעמוד עד שובי אליך כי הורודוס
(24) מבקש להמית את הנער [14] ויקץ ויעש כאשר אמר
(25) לו המלאך וישא את הנער ואת אמו בלילה וילך

[Page 4]

- (1) מצרים [15] ויהי שם עד מות הורודוס להמלא מה
(2) שנאמר מיי על ידי הנביא שאמר ממצרים קראתי

- (3) לבני [16] אז הורודוס רואה כי הותל מהמכשפים קצף
- (4) עד מאד וישלח וימית את כל הנערים אשר
- (5) בבית לחם ובכל גבולה מן שנתיים ולמטה כאשר
- (6) שמע הזמן מהמכשפים : [17] אז נתקיים מה אנאמר
- (7) מאת ירמיהו הנביא עליו השלום האומר [18] קול ברמה
- (8) נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה
- (9) מאנה להנחם על בניה כי איננו : [19] ואחרי שמת
- (10) הורודוס הנה מלאך יי נראה בחלום ביוסף ב
- (11) במצרים לאמר [20] קום ושא את הנער ואת אמו ולך
- (12) אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד
- (13) [21] ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא אל ארץ ישראל
- (14) [22] וכששמע כי מלך ארקילאוס ביהודה תחת הורודוס
- (15) אביו ירא ללכת לשם ויזהר בשנה הלך אל ארץ
- (16) הגליל [23] ויבא וישב בעיר נצרת למלא מה שנאמר
- (17) על פי הנביא כי נצרת יקרא

[Chapter Three]

- (18) בימים ההם קרא ליוחנן המטביל ויקרא
- (19) במדבר יהודה [2] לאמר עשו תשובה
- (20) בחיים כי קרובה מלכות שמים
- (21) לבא [3] וזה הוא אשר אמר ישעיהו לאמר קול קורא
- (22) במדבר פנו דרך יי ישרו בערבה מסילה לאלהינו
- (23) [4] והיה לבושו של יוחנן משערות גמלים ואזור עור
- (24) על מתניו ואכלו היה ארבה ודבש היער [5] אז יצאו אליו
- (25) מירושלם ומיהודה וכל מחוז הירדן [6] ויטבלו מעליו

[Page 5]

- (1) בירדן ומתודים את חטאתם [7] וכאשר ראה רבים
- (2) מן פרושים ומן צדוקים שבאו לטבילתו אמר
- (3) אליהם דור האפעים מי הודיעכם לברוח מן
- (4) החרון הבא [8] לכן עשו הפרי הראוי לתשובה [9] ואל
- (5) תאמרו בקרבכם כי אברהם הוא אבינו כי אני
- (6) אומר לכם שיש יכולת בידי האלהים להקים בני
- (7) אברהם מהאבנים האלה [10] וכבר הגרזן הושם על
- (8) שורש העצים וכל עץ שאינו עושה פרי טוב
- (9) יכרת ואל אש ישלח : [11] רק אני מטבל אתכם כמים
- (10) לתשובה ומי שיבא אחרי הוא חזק ממני ואני איני
- (11) ראוי לשאת את נעליו והוא יטבל אתכם באש
- (12) רוח הקדש [12] ובידו מזרה ויטהר את גרנו ואסף
- (13) חטיו אל אסם ומוץ ישרף באש שלא תיכבה : [13] אז
- (14) בא ישו מן הגליל על הירדן אל יוחנן כדי שיטבל ממנו

- (15) [14] ויאמר לו יוחנן לאמר אני צריך להטבל על ירך ואתה
 (16) בא אלי [15] ויען ישו ויאמר אליו הרף נא כי בזאת יאות
 (17) עלינו למלא כל צדקה הניחו וטבלו [16] ואחר שטובל
 (18) ישו ועלה מן המים והנה נפתחו השמים עליו
 (19) והנה רוח אלהים יורדת מן השמים כדמות יונה
 (20) ובאה עליו [17] והנה מן השמים קול אומר זה בני אהובי
 (21) אשר בו רצתה נפשי :

[Chapter 4]

- (22) אז הובא ישו במדבר יהודה על ידי רוח
 (23) למען ינסה מהשטן [2] וכאשר צם ארבעים
 (24) יום וארבעים לילה אחרי כן נרעב [3] ויבא
 (25) המנסה ויאמר לו אם בן אלהים אתה אמור שהאבנים

[Page 6]

- (1) אלה יעשו לחם [4] ויען ישו ויאמר נכתב כי לא על הלחם
 (2) לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי יחיה האדם
 (3) [5] אז העלהו השטן לעיר הקדש ויעמידהו על פנת
 (4) ההכל [6] ויאמר לו אם בן אלהים אתה התנפל למטה
 (5) שהרי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך
 (6) על כפים ישאוך פן תגוף באבן רגלך [7] ויען לו ישו
 (7) ויאמר גם כתוב לא תנסה את יי אלוהיך [8] ועוד
 (8) העלהו השטן על הר גבוה מאד ויראהו כל ממלכות
 (9) העולם וכבודן [9] ויאמר לו כל אלה אתן לך אם תפול
 (10) ותשתחווה לי [10] אז אמר לו ישו לך השטן כי כתוב את
 (11) יי אלהיך תשתחווה ואותו לבדו תעבוד [11] אז הניחו
 (12) השטן והנה מלאכים קרבו ושרתו אותו [12] ואחרי
 (13) ששמע ישו כי אסור יוחנן הלך לגליל [13] ויעזוב את
 (14) נצרת ויסע וישב בכפר נחום והיא עיר על הים
 (15) בגבול זבולון ונפתלי [14] להתקים מה שנאמר על פי
 (16) ישעיהו הנביא האומר [15] ארצה זבולון וארצה נפתלי
 (17) דרך הים עבר הירדן גליל הגוים [16] העם ההולכים
 (18) בחושך ראו אור גדול יושבי בארץ צלמות אור נגה
 (19) עליהם [17] ואז החל ישו לקרא לאמר שובו שובו בתשובה
 (20) כי קרבה מלכות שמים : [18] וילך ישו עליהם מהגליל
 (21) וירא שנים אחים את שמעון שנקרא כיפה ואת
 (22) אנדריאה אחיו השולחים את הרשת בים כי הם
 (23) דיגים [19] ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם
 (24) דיגי האנשים [20] והם מיד עזבו הרשתות וילכו אחריו
 (25) [21] וילך משם וירא שנים אחים את יעקב בן

- (1) זכדי ויוחנן אחיו בספינה עם זכדי אביהם התופרים
- (2) את רשותם ויקרא אותם [22] והם מיד עזבו את הספינה
- (3) ואת אביהם וילכו אחריו : [23] וילך ישוע סביב בכל גליל
- (4) וילמד בבתי כנסיותם ויבשר את ממלכת וירפא את
- (5) כל חולי ומכאוב בעם [24] ותצא שמועתו אל כל העם
- (6) ויביאו איליו כל אשר להם רעה בגופם ושנפלו ב
- (7) בחלים רבים ובמכות ואשר היו בעלי שדים את
- (8) הנופלים ואת נשולי אברים וירפא אותם [25] ויבאו
- (9) אחריו כיתות רבות מן הגליל ומן עשר ערים ומן
- (10) ירושלם ומן יהודה ומעבר הירדן :

[Chapter 5]

- (11) וכשראה ישו את הכיתות עלה על
- (12) הר ואחרי כן ישב ויגשו אליו
- (13) תלמידיו [2] ויפתח את פיהו
- (14) וילמוד אותם לאמור [3] אשרי עניי הרוח כי להם מלכות
- (15) שמים [4] אשרי אבלים כי הם ינוחמו [5] אשרי עניים
- (16) כי הם ינהלו ארץ [6] אשרי שרעבים וצמאים את
- (17) צדק כי הם ישבעו [7] אשרי רחמנים כי להם ירוחם
- (18) [8] אשרי ברי לבב כי הם יראו את אלהים : [9] אשרי
- (19) משלימים כי בני האלהים יקראו [10] אשרי שנרדפים
- (20) בשביל הצדקה כי להם מלכות שמים [11] אשרי אתם
- (21) בקלל אתכם האנשים וכשירדפוכם ויאמרו את כל
- (22) רעה עליכם כהשים למעני [12] שמחו וגילו כי שכרכם
- (23) הוא רב בשמים כי כן דרפו את הנביאים אשר
- (24) היו לפניכם : [13] אתם הם מלח בארץ ואם המלח
- (25) יתנפל במה ימלח לאפם יועיל עוד כי אם שישלך

[Page 8]

- (1) לחוץ וירמס מהאדם [14] אתם הם אור העולם לא תוכל
- (2) להיסתר עיר שהושבה על ההר [15] לא מציתים נר
- (3) לשומה תחת סאה כי אם על המנורה להאיר לכל
- (4) שהם בבית [16] כן יאיר אורכם לפני בני האדם למען
- (5) יראו מעשיכם הטובים לכבד את אביכם שהוא ב
- (6) בשמים : [17] אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה
- (7) או את הנביאים לא באתי לבטל אלא למלא : [18] אמן
- (8) אני אומר לכם עד שיעברו שמים וארץ לא תעבור
- (9) יוד אחת או עוקץ אחד מאת התורה עד שימלאו
- (10) כולם [19] וכל המבטל אחת מן המצוות האלה קטנות

- (11) וילמד כן את בני אדם קטון הוא יקרא במלכות
- (12) שמים [20] ואני אומר לכם לולי תותר צדקתכם מן
- (13) צדקת הפרושים והסופרים לא תבואו במלכות
- (14) שמים [21] שמעתם מה שנאמר לקדמונים לא תרצח
- (15) ומי שירצח הוא חייב למשפט [22] אך אני אומר לכם
- (16) כי כל מי שירגז על אחיו הוא חייב למשפט : וכל
- (17) האומר לאחיו רעה חייב הוא לעצת הכנסת : ומי
- (18) שיאמר לו נבל הוא חייב לאש גיהנם : [23] ואם
- (19) תקריב קריבונך אל המזבח ושם הזכור כי יש
- (20) לאחיך מאומה עליך [24] הניחה שם קרבנך לפני ה
- (21) המזבח ולך תחילה לכפר את פני אחיך ואז תבא
- (22) ותתן קרבנך [25] יאות לך ולשטנך במהרה בשתהיה
- (23) איתו בדרך פן ימסרך שטן ביד השופט והשופט
- (24) ימסרך לשוטר ותשלח אל הכלא [26] אמן אני אומר
- (25) לך לא תצא משם עד שתשלם רבוע אחרון :

[Page 9]

- (1) [27] שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף [28] אך אני אומר
- (2) לכם כי כל מי שראה אשה והתאוה בה כבר נאף
- (3) אותה בלבו [29] ואם עינך הימנית תכשילך נקר אותה
- (4) אותה ותשליך מעליך כי טוב לך שיאבד אחד מן
- (5) אבריך מהשלח כל גופך אל גיהנם : [30] ואם ידך הימנית
- (6) תכשילך קצץ אותה והשלך מעליך כי טוב לך שיאבד
- (7) אחד מאבריך מהשלך כל גופך לגיהנם [31] גם נאמר
- (8) על אשר ישלח את אשתו שיכתוב לה ספר כריתות
- (9) ונתן לה ושלחה מביתו [32] אך אני אומר לכם שכל
- (10) מי שישלח את אשתו כי אם על דבר זנות הוא
- (11) מנאפינה וכל מי שיקח את הגרושה הוא מנאף :
- (12) [33] עוד שמעתם שנאמר לקדמונים לא תשבע לשקר
- (13) כי אם תשלם ליי נדרך [34] אך אני אומר לכם לא
- (14) תשבעו בשום דבר לא בשמים כי כסא אלהים
- (15) המה [35] ולא בארץ כי הדום רגליו הם ולא בירושלם
- (16) כי היא עיר המלך הגדול [36] ולא תשבע בראשך יען
- (17) שאין בידך כה להלבין שער אחד או להחזירו שחור
- (18) [37] אלא יהיה דבורכם כן כן אין אין ומה שהוא יותר
- (19) מאלה הדברים מאת הרע הוא : [38] שמעתם מה
- (20) שנאמר עין תחת עין שן תחת שן [39] אך אני אומר
- (21) לכם שלא לאמוד נגד הרע אלא אם יהיה שיכך
- (22) על הלחי הימנית תטה אליו האחרת [40] וכל מי
- (23) שרוצה להריב עמך במשפט ורוצה לקחת מעליך
- (24) כתנתך הנח לו גם האדרת [41] ואשר יגוש אותך
- (25) על מיל אחד לך עמו גם שנים [42] ומי שישאלך

- (1) תן לו ואת לזה ממך לא תשובב [43] שמעתם כי נאמר
- (2) תאהב לרעך ותשנא את אויבך [44] אך אני אומר
- (3) לכם אהבו את אויביכם והטיבו לאלה אשר שנאו
- (4) אתכם והתפללו בעד רודפיכם ובעד עושקכם
- (5) [45] למען תהיו בני אביכם שבשמים שמזריח את
- (6) שמשו על הטובים ועל הרעים וממטיר על
- (7) הצדיקים ועל הרשעים [46] ואם תאהבו רק
- (8) אותם אשר אוהבים אתכם מה שכר יהיה
- (9) לכם הלא גם בעלי עברה עושים זאת : [47] ואם
- (10) תשאלו בשלום אחיכם לכד מה תעשו על היתר
- (11) הלא גם הגוים עושים זאת [48] על כן תהיו תמימים
- (12) כמו אביכם שבשמים שהוא תמים :

[Chapter 6]

- (13) ראו שלא תתנו צדקתכם לפני האנשים
- (14) לפי שיראו אתכם כי אז לא יהיה
- (15) לכם שכר אצל אביכם שבשמים
- (16) [2] וכאשר תתן את הצדקה לא תתקע בשופר
- (17) לפניך כמו שעושים החנפים בכנסיות
- (18) ובחוצות בעבור שיכבדו אותם האנשים
- (19) אמן אני אומר לכם שכבר קבלו שכרם [3] ואתה
- (20) כשתעשה הצדקה לא תדע ידך השמאלית מה
- (21) שעושה ידך הימנית [4] ותהיה צדקתך בסתר
- (22) ואביך שרואה בסתר הוא ישלם לך בגלוי [5] ולא
- (23) תהיה כמו החנפים כשתתפלל כי חפצם
- (24) לעמוד במקלות ובפינות החוצות להתפלל
- (25) כדי שיראו אותם האנשים : אמן אני אומר

- (1) לכם כי כבר קבלו שכרם [6] ואתה כשתתפלל בא
- (2) אל חדרך וסגר דלתך והתפלל אל אביך שהוא
- (3) בסתר ואביך שרואה בסתר ישלם לך בגלוי :
- (4) [7] ואתם כשתתפללו אל תרכו בדברים כמו ש
- (5) שהגוים עושים שחושבים שברוב דברים
- (6) ישמעו [8] אך אתם לא תהיו דומים להם כי יודע
- (7) אביכם מה שצריך לכם טרם שתשאלו ממנו
- (8) [9] ואתם כן תתפללו אבינו שבשמים יתקדש
- (9) שמך [10] תבוא מלכותך יעשה רצונך כבשמים

- (10) ובארץ [11] את לחמנו תמידי תן לנו היום [12] וסלח
 (11) לנו את חובותינו כאשר אנחנו מוחלים לבעלי
 (12) חובותינו [13] ואל תביאנו לידי נסיון אלא הצילנו
 (13) מכל רע כי לך המלוכה והגבורה וכבוד לעולם
 (14) ולעולמי עולמים אמן : [14] ואם תסלחו לאנשים
 (15) הטאותהם גם יסלח לכם אביכם שבשמים
 (16) הטאותכם [15] ואם לא תסלחו לאנשים גם הוא
 (17) לא יסלח לכם חטאותכם [16] ואתם כאשר תצומו
 (18) לא תהיו כמו החנפים שקורדים ומכהים את
 (19) פניהם להראות בעיני האדם שהם צמים
 (20) אמן אני אומר לכם כי כבר קבלו שכרם
 (21) [17] ואתם כשתצומו תסוך את ראשך ותרחץ את
 (22) פניך [18] כדי שלא תראה לאנשים שאתה צם כי
 (23) אם לאביך שהוא בסתר שהוא ישלם לך בגלוי
 (24) [19] אל תקבצו לכם אוצרות על הארץ אשר שם
 (25) הסיל ועש יאכלו וגנבים יחחרו שם ויגנבו

[Page 12]

- (1) [20] אלא קבצו לכם אוצרות בשמים אשר שם חסיל
 (2) ועש לא ישחית ואשר שם הגנבין לא יגנבו [21] כי
 (3) אפו אוצרך שם תהיה גם לבבך [22] נר גופך
 (4) הם עינך ואם עינך תהינה תמימות יהיה
 (5) כל גופך באור גדול [23] ואם עינך תהינה רעות
 (6) כל גופך יהיה אפל ואם אור שהוא בך חשך הוא
 (7) החשך כמה גדול הוא : [24] לא יוכל האדם לעבוד
 (8) שנים אדונים כי אם ישנא האחד יאהב האחר
 (9) או אם יאהב האחר ישנא את האחד לא תוכלו
 (10) לעבוד את האלהים ואת הממון [25] ועל כן אני אומר
 (11) לכם לא תשתדלו לנפשכם במה תאכלו ובמה
 (12) שתשתו ולגופכם במה שתלבשו הלא הנפש היא
 (13) יותר מאוכל והגוף הוא יותר מבגד [26] ראו את עופות
 (14) השמים כי לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו ל
 (15) לאסמיהם ואביכם שבשמים יאכילם הלא אתם
 (16) יותרים מהם [27] ומי ביניכם יחשוב איך יוכל להוסיף
 (17) על קומהו גם אמה אתה [28] ועל מלבוש למה
 (18) תשתדלו הביטו את שושני השדה היאך יצמחו
 (19) ולא יעמולו ולא יטוו : [29] אמנם אני אומר לכם
 (20) שלא שלמה בכל כבודו כן היה לבוש כמו אחד
 (21) מהם : [30] ואם את עשב השדה שיש היום ומחר
 (22) ישלח בתנור אלהים כן לובש כל שכן אתכם
 (23) קטני אמנה [31] על כן אל תשתדלו לאמר מה נאכל
 (24) ומה נשתה או במה נכסה [32] כי כל אלה גוים ידרושו

- (1) [33] לכן בתחילה בקשו את ממלכת האלהים ואת כל
- (2) צדקתו וכל אלה יאספו לכם [34] ואל תשתדלו למחר
- (3) כי יום המחרת ישתדל בעצמו תשקוף ליום רעתו

- (4) אל תשפטו ולא תשפטו אל
- (5) תחייבו ולא תחייבו
- (6) [2] כי באיזה משפט
- (7) תשפטו תשפטו ובאיזה מדה תמודו ימד לכם
- (8) [3] ואיך תראה קסם בעין אחיך וקורה שבעיניך לא
- (9) תראה [4] ואיך תאמר לאחיך אחי הרף נא ואטיל את
- (10) קיסם מבין עיניך והנה הקורה בעיניך [5] חנף טול
- (11) בתחילה הקורה מעל עיניך ואז תוכל לראות
- (12) להטיל את הקיסם מבין עיני אחיך [6] לא תתנו
- (13) דבר קדש לכלבים ולא תשליכו את המרגליות
- (14) לפני החזירים פן ירמסו אותם ברגליהם וישובו
- (15) הכלבים ויסחבום [7] שאלו ויתן לכם בקשו ותמצאו
- (16) דפקו ויפתח לכם [8] כי כל שישאל יקח ואשר
- (17) יבקש ימצא ומי שידפק יפתח [9] ומי ביניכם
- (18) שישאל ממנו בנו את הלחם וימסר לו אביו
- (19) את האבן [10] או שישאל ממנו בנו הדג ואביו יתן
- (20) בידו הנחש [11] ואם אתם הרעים תדעו לכם
- (21) לבקש לתת מתנות טובות לבניכם כל שכן
- (22) אביכם שבשמים שיתן מתנות טובות לכל
- (23) דורשיו ושואליו [12] לכן כל אשר תרצו לעשות
- (24) לכם האנשים גם אתם עשו להם כי זאת
- (25) התורה והנביאים [13] בואו בעד שער צר כי רחב

- (1) שער ורחבה הדרך שתדריך אל האבדון ורבים הם
- (2) אשר ילכו עליה [14] מה צר השער וצרה הדרך שתדריך
- (3) אל החיים ומעטים הם שימצאו אותה [15] הזהרו
- (4) מנביאי[ם] השקר שבאים אליכם בלבושי הצאן והם
- (5) תוך לבושם מרמה מלאים כזאבים הטורפים
- (6) [16] ומפרותיהם תכירום הילקטו מהקוצים ענבים
- (7) ומן הדרדרים תאנים [17] כן כל עץ טוב יעשה פירות
- (8) טובות וכל עץ רע יעשה פירות רעות [18] לא יוכל

- (9) עץ טוב לעשות פרות רעות ולא עץ רע לעשות
- (10) פירות טובות [19] אבל כל עץ שלא יעשה פירי טוב
- (11) יכרת ואל האש ישלח [20] ואתם מפרותהם תדעו
- (12) אותם [21] לא כל האומר אלי אדוני אדוני יבוא אל
- (13) מלכות שמים כי אם אותו שיעשה רצון אבי שבשמים
- (14) הוא יבא עמי במלכות שמים [22] רבים יאמרו לי
- (15) ביום ההוא אדני אדני הלא בשמך נבאנו ובשמך
- (16) הוצאנו שדים ובשמך עשינו כחות רבות
- (17) [23] ואז אודה להם שלא ידעתי אותם סורו ממני כל
- (18) פועלי און [24] כל השומע את דברי אלה ויעשה
- (19) אותם ידמה לאיש חכם שבנה את ביתו על
- (20) הסלע [25] וירד מטר ויבואו נהרות וישבו רוחות
- (21) ויפגעו באותו לא יפול כי מיוסדת היא
- (22) על הסלע [26] וכל שישמע את דברי אלה ולא
- (23) יעשה אותם הוא ידמה לאיש אויל אשר בנה
- (24) את ביתו על החול [27] וירד מטר ויבאו נהרות
- (25) וישבו בו רוחות ויפגעו בבית ותהיה

[Page 15]

- (1) מפלתו גדולה [28] ויהי ככלות ישו את הדברים האלה
- (2) ויתמהו הכיתות על תלמודו [29] כי היה מלמד כמו
- (3) מי שבידו היכולת ולא מפי סופרים ופרושים :

[Chapter 8]

- (4) וברדת ישו מן ההר הלכו אחריו עם רב
- (5) [2] והנה מצודע בא וישתחוה לו
- (6) לאמר אדני תחפוץ תוכל
- (7) לטהרני [3] וישלח ישו ידו ויגע בו ויאמר אחפוץ הטהר
- (8) ומיד נטהר מצדעתו [4] ויאמר לו ישו ראה אל תאמר
- (9) לאדם אלא לך והראה אל הכהן והבא אליו קרבנך
- (10) כאשר צוה משה להם לעדות [5] וכאשר בא ישו אל
- (11) כפר נחום קרב אליו שר מאה ויתחנן לו לאמר
- (12) [6] אדני בני שוכב בבית והוא נשול אברים ומאד
- (13) יעונה [7] ויאמר אליו ישו אני אבא וארפא אותך
- (14) [8] ויען שר מאה ויאמר אדני אני לא נכון שתבוא
- (15) תחת גגי רק אמור דבר ונרפא בני [9] כי גם
- (16) אני הושמתי תחת ממשלת אדם אחר ותחתי
- (17) אנשי חיל ואם אומר לזה לך וילך ולאחר בוא ויבא
- (18) ולעבדי עשה זאת ויעשה [10] וכששמע ישו תמה
- (19) ויאמר להולכים אחריו אמן אני אומר לכם לא מצאתי
- (20) כזה אמונה בישראל [11] ואני אומר לכם שרבים יבאו

- (21) ממזרח וממערב וירבצו עם אברהם יצחק ויעקב
 (22) במלכות שמים [12] ובני המלכות ישלחו אל חושך
 (23) החיצון ושם יהיה בכי וחירוק שנים [13] ויאמר ישו לשר
 (24) מאה לך וכמו שהאמנת יהי לך וירפא הנער
 (25) בשעה ההיא [14] ויבא ישו אל בית כיפא וירא חמותו

[Page 16]

- (1) שכובת בקדחת תמידו [15] ויגע את ידה ויעזבה
 (2) בקרחת והיא קמה ותשרת אותם [16] וכאשר היה
 (3) ערב הגישו אליו את הרבים בעלי השדים והוא
 (4) בדיבורו לבד הוציא להם הרוחות וירפא אותם
 (5) שהיו ברע [17] להתקיים מה שנאמר על ידי ישעיה
 (6) הנביא האמר חליינו הוא ישא ומכאובינו סבלם
 (7) [18] וירא ישו כיתות רבות סביבו ויצוה את תלמידיו
 (8) להולך לעבר הים [19] ויגש אחד מספרים ויאמר לו
 (9) רבי אבא אחר כך אנא תלך אתה [20] ויאמר לו ישו ש
 (10) שועלים יש להם חופירות ולעוף השמים קינים
 (11) ולבן אדם אין להם קרקע ששם ישים את ראשו
 (12) [21] ואחד מתלמידיו אמר לו אדני הנח לי עד שאקבור
 (13) את אבי [22] ויען לו ישו בו[א] אחרי והנח המתים
 (14) לקבור את מתיו [23] ויעל בספינה ויבאו אחריו
 (15) תלמידיו [24] והנה סער גדול בים והספינה
 (16) מכוסה מהגלים והוא היה ישן [25] ויקרבו תלמידיו
 (17) אליו ויעוררהו לאמר אדני הושיענו פן נאבד
 (18) [26] ויאמר להם ישו למה אתם יראים קטני אמנה
 (19) אז קם ויצו את הרוחות ואת הים והיתה
 (20) שתיקה גדולה [27] ויתמהו האנשים ויאמרו מי הוא
 (21) זה שהרוחות והים שומעים לו [28] ואחרי כן בא
 (22) ישו לעבר לים בארץ גרגשיים ויבאו לקראתו
 (23) שנים בעלי השדים ויצאו מן הקברים והם
 (24) אבזרים מאד ובעבורם לא יוכל אדם לעבור
 (25) בדרך ההיא [29] והנה קראו לאמר מה לנו ולך ישו

Page 17

- (1) בן אלהים למה באת הלום קודם הזמן לענות
 (2) אותנו [30] וקרוב לשם היה עדר חזירים רבים
 (3) רועים [31] ושדים התחננו אליו לאמר אם תוציאנו
 (4) מזה שלחנו בעדר החזירים [32] והנה הלך כל העדר
 (5) בסער ובסעף גדול ויתנפלו על הים וימותו
 (6) [33] ורועים נסו ויבאו אל העיר ויגידו כל אלה
 (7) הדברים וגם על אלה אשר היו בהם השדים : [34] והנה

(8) כל העיר יצאה לקראת ישו וכאשר ראו אותו

(9) התחננו אליו שיעבור בגבולם

Chapter 9

(10) ויעלה ישו אל הספינה וילך מעבר לים

(11) ויבא לעירו [2] והנה הגישו אליו את

(12) איש נשול אברים השוכב במיטה

(13) וכאשר ראה ישו אמונתם אמר לנשול האברים

(14) בטח בני כי נסלחו לך חטאותיך [3] והנה אמרו

(15) הסופרים בקרבם הנה זה מגדף [4] וירא ישו מי

(16) מחשבותם ויאמר למה אתם חושבים רעות

(17) בלבותיכם [5] אזו היא יותר קלה לאמר נסלחו

(18) לך חטאתיך או לאמר קום ולך [6] ובעבור תדעו

(19) כי יש בן אדם שמושל בארץ לסלוח חטאות

(20) אז אמר לנשול אברים קום ושא את מטתך

(21) ולך אל ביתך [7] ויקם וילך אל ביתו [8] וכאשר ראו

(22) כן הכתות יראו ויכבדו האלהים אשר נתן הכח

(23) הזה לבן האדם [9] וכשהלך ישו משם ראה איש

(24) אחד היושב בבית המכס ושמו מתי ויאמר לו

(25) לך אחרי [10] ויהי כאשר ישבו לאכול בבית והנה

Page 18

(1) רבים בעלי עברה וחטאים באו ויאכלו עם ישו

(2) ועם תלמידיו [11] והפרושים רואים ואמרו לתלמידיו

(3) למה מלמדכם אוכל עם בעלי עברה ועם

(4) החטאים [12] וישמע ישו ויען לאמר אין צריך

(5) רופא לרפות הבריאים אלא לרפות אותם שהם

(6) בחולי [13] לכו לכו ולמדו מה שכתוב חסד חפצתי ולא

(7) זבח כי לא באתי לקרא לצדיקים כי אם לחטאים

(8) [14] אז נגשו אליו תלמידי יוחנן לאמר למה והפרושים

(9) צמים הרבה ותלמידך אינם צמים [15] ויאמר

(10) אליהם ישו היוכלו בני החתן לבכות בעוד שיש

(11) עמהם החתן יבאו ימים אשר ינשא מהם

(12) החתן ואז יצומו [16] ולא יהיה מי שישלח חתיכת

(13) בגד הפסול על שמלה ישנה כי ישא מלואה

(14) משמלה ויהיה בדקו רע יותר מקודם [17] ולא ישלחו

(15) יין חדש בנאדות בלים כי אז ישברו

(16) הנאדות וישפך היין והנאדות יאבדו כי אם

(17) יין חדש ישלחו בנאדות חדשים ושניהם ישמרו

(18) [18] וכאשר הוא דיבר אלה הדברים אליהם הנה

(19) קרב שר אחד וישתחוהו לאמר אדני בתי כבר

- (20) מתה רק בוא אתה ושים ידך עליה והחיה
 (21) [19] ויקם ישו וילך אחריו עם תלמידיו [20] והנה אשה
 (22) אשר דמה זב ממנה שתיים עשרה שנה נגשה
 (23) לאחריו ונגעה את שפת בגדו [21] כי אמרה בקרבה
 (24) אם אגע בגדו לבד אושע [22] וישב ישו ויראה
 (25) אותה ויאמר בטחי בתי כי אמונתך הושיעך

Page 19

- (1) ותושע האשה באותה השעה [23] וכשנכנס ישו אל
 (2) בית השר וירא את שרי החלילים והמית העם
 (3) [24] אמר סורו כי לא מתה הנערה כי היא ישנה
 (4) והם לעגו לו [25] וכשהשלך ההמון נכנס הוא ויחזק
 (5) בידה ויאמר קומי קומי ותקם הנערה [26] ותצא
 (6) השמועה הזאת בכל הארץ ההיא [27] ויעבור משם
 (7) ישו וילכו אחריו שני עורים קוראים ואומרים
 (8) חננו בן דוד [28] ובבאו על הבית קרבו אליו עורים
 (9) ויאמר אליהם ישו התאמינו שאוכל לעשות זאת
 (10) לכם ויאמרו אליו כן אמנם אדני [29] אז נגע ב
 (11) בעיניהם לאמר בא כאמונתכם יעשה לכם [30] ותפתחנה
 (12) עיניהם ויזעם עליהם ישו לאמר ראו שאיש לא
 (13) ידע זה [31] והם יוצאים והשמיעו את שמועתו
 (14) בכל הארץ ההיא [32] וכשיצאו הם הנה הגישו אליו
 (15) אדם אלם ובעל השד [33] וכאשר השלך השד מעליו
 (16) דבר ולא היה עוד אלם ויתמו הכתוה לאמר
 (17) לא נראה כן בישראל [34] ופרושים אמרו בשד
 (18) השדים מוציא השדים [35] ויתהלך ישו בכל הערים
 (19) וילמד בכנסיותם ויגד בשורת המלכות וירפא כל
 (20) חולי וכל מכאוב בעם [36] וירא את הכתות ויחנן
 (21) להם כי הם טרוחים ושוכבים כצאן אשר
 (22) אין להם רועה [37] אז אמר לתלמידיו יש קציר
 (23) רב ופעלים מעטים [38] ועל כן התחננו אל
 (24) אדון הקציר כדי שהוא ישלח את הפעלים
 (25) לקצור קצירו

Page 20

Chapter 10

- (1) ויזעק שנים עשר תלמידיו ויתן להם
 (2) ממשלה על רוחות טמאות להוציא
 (3) אתהן ולרפא את כל חלי ומכאוב
 (4) [2] ושמות השנים עשר שליחים אלה הם הראשון

- (5) שמעון שנקרא כיפא ואנדריאה אחיו [3] פיליפוס
- (6) וברטולומיאו יעקב זבדי ויוחנן אחיו תומאסו
- (7) ומטיאו שהיה בעל עבירה [4] ויעקב אלפי ותדיאו
- (8) שמעון הכנעני ויהודה איסכריאוטו אשר מסר
- (9) אותו למיתה [5] וישלח ישו את אלה השנים עשר
- (10) ויצו אותם לאמר אל דרך הגוים לא תלכו ואל
- (11) ערי השמרונים לא תבואו [6] כי אם לכו אל הצאן
- (12) האובדות בבית ישראל [7] לכו וקראו לאמר
- (13) שובו שובו כי קרובה מלכות שמים לבא
- (14) [8] רפאו את החולים הקימו את המתים טהרו
- (15) את המצורעים והוציאו את שדים חינם
- (16) לקחתם וחנום תחנו [9] אל תקנו את הזהב ואת
- (17) הכסף ואל המעות בחגורותכם [10] אל תלקטו
- (18) בדרך ואל שתי כתנות ואל מנעולים ואל מטה
- (19) כי ראוי הפועל לאוכלו [11] ובאיזו עיר או טירה
- (20) תבואו שאלו מי נכבד יש בה ושם תשבו עד
- (21) שתצאו משם [12] וכשתכנסו בבית שאלוהו בשלמו
- (22) שלום לזה הבית [13] ואם יהיה הבית הזה
- (23) נכבד ישוב אליכם שלומכם [14] ואיש אשר לא
- (24) יקח אתכם ולא ישמע לקול דבריכם צאו לחוץ
- (25) מן הבית או מן העיר והשליכו גם העפר מרגליכם

Page 21

- (1) [15] אמן אני אומר לכם קל יהיה לארץ סדום ועמורה
- (2) ביום הדין יותר מן העיר ההיא [16] הנני שולח אתכם
- (3) כצאן בתוך הזאבים ועל כן תהיו ערומים כמו
- (4) הנחשים ותמים כמו היונים [17] השמרו לכם מן
- (5) האנשים פן ימסרו אתכם לעדות ובמקהלות
- (6) ויסרו אתכם בשוטים [18] ואל שוטרים ואל מלכים
- (7) יוליכו אתכם למעני לעדות להם ולגוים [19] וכשימסרו
- (8) אתכם אל תחשבו היך ומה תדברו כי ינתן לכם
- (9) בפיכם בשעה ההיא מה שתענו [20] כי לא תדברו
- (10) אתם אלא רוח אביכם הוא תדבר אתכם [21] וימסור
- (11) אח את אח למות ואב את בן ויקומו בנים על
- (12) אבותם להמיתם [22] וישנאו אתכם כל אנשים
- (13) בעבור שמי ואשר יעמוד עד סוף הוא יושע
- (14) [23] וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחת תנוסו אל
- (15) אחרת אמן אני אומר לכם לא תכלו את ערי
- (16) ישראל עד שיבא בן האדם [24] לא יש תלמיד על
- (17) המלמד ואין עבד על אדונו [25] אלא די לתלמיד להיות
- (18) כרכו ולעבד כאדונו אם קראו את בעל הבית
- (19) בעל זבוב אף כי את בני הבית [26] לכן אל תיראו

- (20) מהם כי אין דבר מכסה שלא יגלה ונסתר שלא
 (21) יודע [27] מה שאני מדבר אליכם בחשך אמרו אותו
 (22) באור ואשר תשמעו באזן קראו אותו על הגגות
 (23) [28] ולא תיראו אותם שיהרגו את הגוף ואת הנפש
 (24) לא יוכלו להרוג אלא תיראו אותו שיוכל את ה
 (25) הנפש ואת הגוף לאבד לגיהנם [29] הלא שני צפרים

Page 22

- (1) נמכרו תחת טבע קטון ואחד מהם לא יפול על
 (2) הארץ בלי אביכם [30] ושערות ראשכם כלן נ
 (3) נפסדו [31] ועל כן לא תיראו כי אתם טובים מרכים
 (4) צפרים [32] וכל מי שיתודה אותי לפני האנשים גם
 (5) אני אתודה אותו לפני אבי שבשמים [33] ואשר
 (6) יכחש אותי לפני האנשים גם אני אכחשנו
 (7) לפני אבי שבשמים [34] אל תחשבו שבאתי לשלוח
 (8) שלום על הארץ לא באתי לשלוח את השלום
 (9) כי אם את החרב [35] כי באתי להבדיל את איש
 (10) מאביו ואת הבת מאימה ואת כלה מן חמותה
 (11) [36] ואויבי איש אנשי ביתו [37] ומי שיאהב את אביו ואת
 (12) אמו יותר ממני איננו ראוי לי ומי שיאהב
 (13) את הבן או את חבת יותר ממני איננו ראוי
 (14) להיות עמי במלכות שמים [38] ומי שלא ישא את
 (15) צליבתו וילך אחרי הוא אינו ראוי לי [39] מי שימצא
 (16) את נפשו יאבד אותה ואשר את נפשו ל
 (17) למעני ימצאנה [40] מי שיקח אתכם הוא יקח אותי
 (18) ואשר יקח אותי הוא יקח אותו ששלח אותי [41] מי
 (19) שיקח הנביא בשם הנביא הוא יקח שכר הנביא
 (20) ומי שיקח את הצדיק בשם צדיק הוא יקח
 (21) שכר הצדיק [42] ואשר יתן לשתות לאחד מאלה
 (22) הקטנים אפילו כוס אחד ממים קרים בשם
 (23) התלמיד אמן אני אומר לכם שלא יאבד
 (24) את שכרו

Page 23

Chapter 11

- (1) ויהי כאשר כלה ישו לצוות את שנים עשר
 (2) תלמידיו עבר משם ללמד ולהכריז בעריהם
 (3) [2] ויוחנן כששמע בבית הסוהר את מעשה
 (4) המשיח שלח שנים מתלמידיו [3] ויאמר לו אם אתה

- (5) הוא אשר עתיד לבא או אם ניחל לאחר [4] ויען ישו
- (6) ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר שמעתם
- (7) וראיתם [5] עורים יראו פסחים ילכו מצורעים
- (8) יטהרו חרשים ישמעו ומתים יקומו עניים יאשרו
- (9) [6] ואשרי הוא שלא יכשל בי [7] ואחרי שאלה הלכו החל
- (10) ישו לדבר אל הביתות על יוחנן למה יצאתם
- (11) אל המדבר לראות האם קנה נדף מרוח [8] ולמה
- (12) יצאתם לראות האם אדם לבוש בחלקות הנה
- (13) אשר נלכשו בחלקות הם בבתי המלכים [9] רק
- (14) למה יצאתם לראות הנביא גם אומר לכם הוא
- (15) יותר מנביא [10] כי הוא מי אשר עליו נכתב הנני
- (16) שולח מלאכי ופנה דרך לפני [11] אמן אני אומר
- (17) אין קם מבין ילדי הנשים שהוא יותר גדול מיוחנן
- (18) הטובל ומי שהוא קטון במלכות השמים הוא
- (19) גדול ממנו [12] אך מימי יוחנן הטובל עד עתה
- (20) מלכות שמים באונם היא ומכריחין גוזלין אותה
- (21) [14] כי כל הנביאים והתורה עד יוחנן נבאו ואם
- (22) רצונם לקחת הוא יש אליהו אשר יבא [15] מי שלו
- (23) אזונים לשמוע הוא ישמע [16] למי אמשול את הדור
- (24) הזה נמשל בנערים היושבים בשוק שקוראים
- (25) לדומיו [17] ואומרים נגנונו לכם ולא דלגהם שרנו

Page 24

- (1) קינה ולא קוננתם [18] כי בא יוחנן ולא אכל ולא שתה
- (2) ויאמרו בעל השד הוא [19] ובן האדם בא אוכל ושותה
- (3) ויאמרו הנה האדם זולל וסובא יין ורע בעלי העברה
- (4) החטאים וצדקה חכמה מאת בניה [20] אז החל לחרף
- (5) ערים אשרבהם נעשו כחותיו רבות כי לא שבו
- (6) מעשות רע [21] אי לך כורזין אי לך בית צידה כי אם
- (7) בצור ובצידון נעשו כחות אשר נעשו בכך בימי
- (8) קדם בשק ואפר שבו מרע [22] אך אומר לכם כי
- (9) ויתר קל יהיה לצור ולצדון ביום המשפט מכם
- (10) [23] ואתה כפר נחום הלא עד השמים תרומי עד
- (11) גיהנם תרדי כי אם בסדום נעשו הכחות אשר
- (12) נעשו כך אולי ישבו עד היום הזה [24] אמנם אני
- (13) אומר לכם כי יותר קל יהיה לארץ סדום ביום
- (14) הדין ממך [25] בעת ההיא ענה ישו ויאמר אודך אבי
- (15) אדון השמים והארץ שהסתרת האלה מהחכמים
- (16) ומנבונים ותגל אותם לצעירים [26] כן אבי כי כן
- (17) רצו לפניך [27] כל נתנו לי מאבי ולא איש שידע
- (18) בן כי אם אב ולא יש שידע את האב בלתי בן
- (19) ולמי שירצה בן לגלות [28] לכו אלי כל היעפים ואשר

- (20) עליכם משא ואני אשביעכם [29] שאו את עולי
 (21) עליכם ולמדו ממני כי נעם אני ושפל רוח
 (22) ותמצאו מרגוע לנפשותיכם
 (23) [30] כי עולי מתוק
 (24) הוא ומשאי
 (25) קל

Page 25

Chapter 12

- (1) בעת ההיא הלך ישו על זרע בשבת
 (2) ותלמידיו היו רעבים ויחלו לקטף
 (3) שבליים מן הקמות ולאכול [2] והפרושים
 (4) הרואים אמרו הנה תלמידך עושים מה שאינו
 (5) ראוי לעשות בשבת [3] והוא אמר אלהם הלא קראתם
 (6) מה שעשה דוד כאשר היה רעב הוא ואשר עמו
 (7) [4] כי בא בבית האלהים ולחם הפנים אכל שלא
 (8) היה מותר לו לאכול אותם ולא לאשר עמו כי
 (9) אם לכהנים לבדם [5] הלא קראתם בתורה
 (10) שהכהנים מחללים השבת בהיכל ואינם נאשמים
 (11) [6] ואני אומר לכם כי פה גדול מההכל הוא [7] ואם
 (12) תדעו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא תחייבו
 (13) את הנקיים [8] כי אדני הוא בן האדם וגם השבת
 (14) [9] וכשעבר משם בא בבית כנסיותם [10] והנה אדם
 (15) שיבשה ידו וישאלו לו לאמר אם מותר בשבת
 (16) לרפא לחולים וכל זה כד להלשינו לבית דין [11] והוא
 (17) אמר להם מי בכם אדם שיש לו צאן אחת
 (18) שתפול בבור בשבת הלא יחזיקה ויעלנה
 (19) [12] והלא אדם הוא יותר טוב מן הצאן לכן מותר
 (20) להטיב בשבת [13] אז אמר לאדם נטה את ירך
 (21) ויט ותשב לרפאות כמו השנית [14] והפרושים
 (22) יצאו ויועדו עליו כדי שיאבדו אותו [15] וישו יודע
 (23) ויסר משם וילכו אחריו רבים והוא רפא את
 (24) כולם [16] ויצום שלא יפרסמוהו [17] בעבוד שיתקיים
 (25) מה שנאמר על ידי ישעיהו הנביא האומר [18] הן

Page 26

- (1) עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
 (2) משפט לגוים יוציא [19] לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע
 (3) בחץ קולו [20] קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא
 (4) יכבנה לאמת יוציא משפט [21] לא יכהה ולא ירוץ עד

- (5) ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו [22] אז הגש
- (6) אליו בעל השד עור וחרש וירפא אותו כדי שיכול
- (7) לדבר ולראת [23] ויתמהו כל הכיתות ויאמרו הלא זה
- (8) הוא בן דוד [24] ושומעים הפרושים ואמרו זה לא
- (9) הוצא את השדים כי אם בבעל זבוב שד
- (10) השדים [25] וישו יודע מחשבותיהם ואמר להם כל
- (11) מלכות שנחלקה בעצמה תשמם וכל עיר או
- (12) בית הנחלק בעצמו לא יעמוד [26] ואם שטן ישלח
- (13) השטן הוא נחלק בעצמו ואיך תעמד מלכותו
- (14) [27] ואם אני בבעל זבוב אוציא השדים בניכם במי
- (15) יוציאו על כן הם יהיו שופטיכם [28] וכי אני ברוח ה
- (16) האלהים מוציא את השדים אם כן באה אליכם
- (17) מלכות האלהים [29] והיך יוכל איש לבא בבית הגיבור
- (18) לברז את כליו אם לא יאסור קודם את הגבור ואז
- (19) יבוז את ביתו [30] מי שלא יש עמי הוא יש בנגדי
- (20) ומי שלא יאסוף עמי הוא יפזר [31] ועל כן אני אומר
- (21) לכם כל חטאה וגדיפה תסלח לאדם וגידוף
- (22) שעל הרוח לא יסלח [32] וכל איש שיאמר דבר על בן
- (23) אדם יסלח לו ואשר יאמר דבר על רוח הקדש
- (24) לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא
- (25) [33] עשו עץ טוב ופריו טוב או עשו עץ רע ופריו

Page 27

- (1) רע כי מן הפרי יודע העץ [34] דור האפעים היך תוכלו
- (2) דבר טובות בהיותכם רעים כי משפע הלב
- (3) ידבר הפה [35] אדם הטוב יוציא טובות מאוצר טוב
- (4) ואדם רע יוציא רעות מאוצר רע [36] ואני אומר
- (5) לכם כי כל דבר ביטול שידברו האנשים ישיבו
- (6) עליו טעם ביום המשפט [37] כי מעל דברייך תצדק
- (7) ומעל דברייך תתחייב [38] אז ענו לו מסופרים
- (8) ומן הפרושים לאמר רבינו רצוננו לראות
- (9) ממך אות [39] ויען ויאמר להם דור רע ונואף מבקש
- (10) אות ואות לא ינתן לו כי אם אות יונה הנביא
- (11) [40] כי כמו שהיה יונה במעי הדגה שלשה ימים
- (12) ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב הארץ שלשה
- (13) ימים ושלשה לילות [41] ואנשי נינוה יקומו במשפט
- (14) עם הדור הזה וירשיעוהו כי עשו תשובה לקריאת
- (15) יונה והנה יותר מיונה פה [42] מלכת הדרום
- (16) תקום במשפט עם זה הדור וירשיעוהו כי באה
- (17) מקצוה הארץ לשמוע את חכמה שלמה והנה
- (18) יותר משלמה פה [43] כשיצא רוח הטמאה מאדם תלך
- (19) על מקומות יבשים ותבקש מנוח ולא תמצא

- (20) [44] אז תאמר אשוב אל ביתי אשר יצאתי משם ותבא
 (21) ותמצא אותו רק ומטוהר ביעים ומפואר [45] אז תלך
 (22) ותקח את שבע רוחות אחרות רעות מאותה
 (23) ותבאנה וישבנה שם ותהינה אחריות האדם
 (24) ההיא רעות מן הראשיית כן יהיה לדור הרע
 (25) הזה [46] וכאשר הוא עוד ידבר על הכיתות הנה

Page 28

- (1) אמו ואחיו עמדו בחוץ ויבקשו לדבר אליו [47] ויאמר
 (2) לו אחד הנה אמך ואחיך עומדים בחוץ ומבקשים
 (3) אותך [48] והוא ענה לאמר לו איזו אמי ומי
 (4) אחי [49] ויט יד על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי
 (5) [50] כל איש אשר יעשה רצון אבי שבשמים הם
 (6) אחי אחיותי ואמי

Chapter 13

- (7) ביום ההוא יצא ישו מן הבית וישב על ש
 (8) שפת הים [2] ויקבצו אליו כיתות רבות
 (9) והוא עלה בספינה וישב וכל העם
 (10) עמד על שפת הים [3] וידבר אליהם הרבה במשלים
 (11) ויאמר הנה יצא הזורע לזרוע זרעו [4] וכשזרע נפלו
 (12) קצת מהם אל הדבר ויבאו עופות השמים ויאכלו
 (13) אותם [5] ואחרים נפלו על הסלע אשר אין שם ארץ
 (14) רבה ומיד צמחו כי אין להם עומק בארץ [6] ואחר
 (15) שזרחה השמש חרבו ואשר אין להם שרש יבשו:
 (16) [7] ואחרים נפלו לתוך הקוצים וגדלו הקוצים ו
 (17) ויחנקו אותם [8] ואחרים נפלו בארץ טובה ויתנו
 (18) פרי אחד מאה ואחד ששים ואחד שלושים [9] מי
 (19) שלא אזנים לשמוע ישמע [10] ויקרבו אליו תלמידיו
 (20) ויאמר לו אדני למה תדבר עמנו במשלים [11] ויען
 (21) ויאמר אליהם כי נתן לכם להבין סודות מלכות
 (22) שמים ולא להא לה לא נתן [12] כי מי שיש לו יתנן לו וישפע
 (23) ומי שאין לו גם שיש לו יקח ממנו [13] ועל כן אני
 (24) מדבר לכם במשלים כי הם רואים ולא יראו ו
 (25) שומעים ולא ישמעו ולא יבינו [14] להתקיים בהם

Page 29

- (1) נבואת ישעיה שאמר שמעו שמעו ואל תבינו
 (2) וראו ראו ואל תדעו [15] השמן לב העם הזה ואזניו
 (3) הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע

- (4) ולבבו יבין ושב ורפא לו [16] ואשרי עיניכם כי תראנה
- (5) ואזניכם כי תשמענה : [17] אמן אני אומר לכם כי
- (6) רבים נביאים וצדיקים חפצו לראות אשר
- (7) אתם רואים ולא ראו ולשמוע אשר אתם שומעים
- (8) ולא שמעו [18] לכן שמעו אתם משל הזורע [19] כל ששומע
- (9) דבר מלכות ולא יבין יבא הרע ויטרוף מה שזרוע
- (10) בלבו וזהו שנזרע על הדרך [20] ואשר נזרע על הסלע
- (11) זהו ששומע דבר ופתאום בשמחה ישא אותו
- (12) [21] ודומה לזרע שאין לה שורש כי לא יעמד אלא ל
- (13) לשעה וכשיקום צרה או רידוף מיד יכשל :
- (14) [22] ואשר נזרע בקוצים זה הוא ששומע דבר האלהים
- (15) ודאגת העולם הזה ותאות שקר הממון יחנק
- (16) את הדבר ויהיה בלי פרי [23] אך אשר נזרע על
- (17) ארץ טובה זה הוא ששומע את הדבר ומבין ו
- (18) ומביא פרי ואחד עושה מאה ואחד ששים ואחד
- (19) שלושים [24] עוד שם לפניהם משל אחר לאמור
- (20) דומה מלכות שמים לאדם שזרע זרע טוב ב
- (21) בשדהו [25] וכאשר ישנו אנשים בא אויבו ויזרע
- (22) חרול בתוך החטים וילך לו [26] וכשגדל העשב
- (23) ועשה הפרי אז נראו שם גם החרדולים [27] ויקרבו
- (24) עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדני הלא זרע
- (25) טוב זרעת בשדך ומאין באו בו החרדולים ו

Page 30

- (1) [28] ויאמר אליהם אדם אויב עשה זאת ועבדים אמרו
- (2) לו אם תרצה נלך ונאסוף אותם [29] ויאמר לא פן
- (3) תאספו חרדולים ותיתשו יחד אתם גם החטים
- (4) [30] הניחו שניהם כדי שייגדלו עד הקציר ובעת הקציר
- (5) אומר לקוצרים איספו בתחילה החרדולים וקשרו
- (6) אותם לצוררות לשורף וחטים אספו לגרני : [31] עוד
- (7) שם לפניהם משל אחר לאמר נדמתה מלכות
- (8) השמים לגרעין חרדל שיקח אותו אדם וזורעו
- (9) בשדהו [32] והוא קטון מכל זרעים וכשיגדל יהיה דדול
- (10) העשבים ויהיה עץ שגם עופות השמים יבאו וקננו
- (11) בסופותיו : [33] עוד דבר אליהם במשל אחר
- (12) נדמתה מלכות שמים לחמץ שתיקח אשה וטמנה
- (13) אותו בשלשה סאין של סלת עד שיחמץ כולו : [34] כל
- (14) אלה דברי ישו במשלים אל הכיתות ומבלי משלים
- (15) משלים הוא לא היה מדבר עמהם [35] כדי למלא
- (16) מאמר הנביא האומר אפתחה במשל פי אביעה
- (17) חידות מני קדם [36] אז עזב הכיתות ויבאו בבית
- (18) ויגשו אליו תלמידיו לאמר פתר לנו את משל חרדולי

- (19) השדה : [37] ויען ויאמר מי שזורע זרע טוב הוא בן ה
 (20) האדם [38] והשדה העולם זרע הטוב הם בני מלכות
 (21) והחרולים הם בני בליעל [39] ואויב אשר זרע אותם
 (22) הוא השטן וקציר היא תכלית העולם וקוצרים
 (23) הם המלאכים [40] וכאשר נאספו חרולים ונשרפו
 (24) באש כן יהיה בתכלית העולם [41] כי ישלח בן האדם
 (25) את מלאכיו ויאספו מבין מלכותו כל מכשולים

Page 31

- (1) ואותם שעשו פשע [42] וישלחום אל תנור האש שם
 (2) יהיה בכי וחרוק שנים [43] אז צדיקים יזהירו כשמש
 (3) במלכות אביהם מי שלו אזנים לשמוע ישמע
 (4) [44] נדמתה מלכות שמים לאוצר הנסתר בשדה
 (5) אשר אם ימצא אדם יסתיר ומן שמחתו ילך
 (6) וימכור כל אשר לו ויקנה השדה הזה
 (7) [45] עוד נדמתה מלכות שמים לאדם הסוחר
 (8) המבקש מרגליות טובות [46] וכשמצא מרגלא אחת
 (9) יקרה הלך ומכר כל אשר לו וקנה אותה : [47] עוד
 (10) נדמתה מלכות שמים למכמורת השלוחה
 (11) בים והיא אוספה מכל מיני דגים [48] ומוציאים
 (12) אותה כשהיא מלאה ועל שפת הים יושבים
 (13) ובוחרים את הטובים ושמים אותם לכלים
 (14) והרעים ישלחום לחוץ [49] כן יהיה בתכלית
 (15) העולם כי יצאו מלאכים ויבדלו את הרעים
 (16) מתוך הצדיקים [50] וישלחו אותם אל תנור
 (17) האש שם יהיה בכי וחרוק שנים [51] הבינותם
 (18) כל אלה ויאמרו אליו כן : [52] ויאמר אליהם לכן
 (19) כל סופר מלומד במלכות שמים הוא דומה
 (20) לאדם בעל הבית שמוציא מן אוצרו חדשים
 (21) וישנים [53] ויהי ככלות ישו לדבר משלים אלה
 (22) עבר משם [54] ויבא אל ארץ מולדתו וילמדם
 (23) בבתי כנסיותם ויתמהו לאמר מאין לזה
 (24) החכמה הזאת והגבורה [55] הלא זה בן נפחא
 (25) הלא אמו נאמרה מרים ואחיו יעקוב ויוסף ושמעון

Page 32

- (1) ויהדה [56] והלא אחיותיו כלן עמנו הם ומאין לזה כל אלה
 (2) [57] וכשלו בו ויאמר אליהם ישו איך נביא בלא כבוד
 (3) אלא במקום מולדתו ובביתו [58] ולא עשה שם גבורות
 (4) רבות בעבור סררותם

- (5) בעת ההיא שמע הורודוס אחד
- (6) מארבעה נשיאים שמעו של
- (7) ישו [2] ויאמר לנעריו זה הוא יוחנן
- (8) הטובל הוא קם ממתים ועל כן הכחות יפעלו
- (9) בו : [3] והורודוס החזיק ביוחנן ויאסור אותו ונתנו
- (10) בבית האסורים מפני הורודוסית אשת אחיו
- (11) [4] כי אמרה אליו יוחנן אינו ראוי שיהיה עמך [5] וירצה
- (12) להרוג אותו ויראה את העם והיה בעיניהם
- (13) כנביא : [6] וביום מולדת הורודוס דילגה בתה
- (14) של הורודוסית בתוך והיא ישרה בעיני ה
- (15) הורודוס [7] וישבע לה בשבועה לתת לה כל מה
- (16) שתשאל ממנו [8] והיא נזהרה מאמה ותאמר
- (17) תן לי פה בקערה ראשו של יוחנן הטובל :
- (18) [9] ויתעצב למלך אלא בעבור השבועה יבעבור
- (19) אותם אשר ישבו עמו יחדיו בשלחן ציוה
- (20) להנתן לה [10] וישלח ויקצץ ראשו של יוחנן אשר
- (21) בבית הסוהר [11] ושינשא ראשו בקערה ויתנו
- (22) אותו לנערה ויעשו כן וינתן לנערה והיא
- (23) נשאו לאמה [12] ויגשו תלמידיה ויסירו את גופו
- (24) ויקברוהו ויבאו ויגידו תלמידיה לישו [13] וכשמעו
- (25) סר משם בספינה למקום המדבר לכדו

Page 33

- (1) ותשמענה הכחות ותלכנה ברגליהם אחריו
- (2) מעריהם [14] ויצא וירא את עם רב וירחמם
- (3) וירפא את חוליהם [15] ואחרי שהיה ערב קרבו א
- (4) אליו תלמידיה לאמור שמם המקום והשעה
- (5) כבר עברה ועל כן הנח הכיתות כדי שתלכנה
- (6) אל כפרים ותקנינה להם אוכל [16] ויאמר אליהם
- (7) ישו לא יצטרכו ללכת אתם תנו להם לאכול
- (8) [17] ויענו לו אין לנו פה כי אם חמשה לחם ושני
- (9) דגים [18] ויאמר להם השיאום הלום אלי [19] ויצו את
- (10) העם לשבת לאכול על החציר בשדה והוא
- (11) לקח החמשה לחם והשני דגים וישא עיניו
- (12) אל השמים ויברך וישבר ויתן הלחם לתלמידיה
- (13) ותלמידיה נתנו לכיתות [20] ויאכלו כלם וישבעו
- (14) ונשאר להם שנים עשר סלים מלאים מפת
- (15) [21] ומספר האוכלים היה חמשה אלפי איש בלתי
- (16) הנשים והטף [22] ומיד פצר ישו בתלמידיה לעלותם
- (17) בספינה וללכתם לפניו עבר הים עד שיניח

- (18) הכיתות [23] וכשהניח את העם עלה לכדו על ההר
 (19) להתפלל ויהי ערב והוא לכדו היה שם [24] והספינה
 (20) נדפה בתוך הים מן הגלים כי הרוח היה
 (21) להם להפך [25] ויהי ברביעית באשמורת הלילה
 (22) ויבא אליהם וילך על הים [26] ורואים אותו מתהלך
 (23) על הים ונבהלו ויאמרו כי מזיק הוא ויתצעקו
 (24) מיראה [27] ופתאום דבר ישו אליהם לאמור בטחו
 (25) כי אני הוא אל תיראו : [28] ויען כיפה ויאמר

Page 34

- (1) אדני אם אתה הוא צוה ואבוא אליך על המים
 (2) [29] והוא אמר בוא וירד כיפה מן הספינה וילך על
 (3) המים לבא אל ישו [30] וכשראה רוח חזקה ירא מאד
 (4) פן יטבוע וצעק לאמר אדני הושיעני [31] ומיד
 (5) נטה ישו את ידו ויאחוז בו ויאמר אליו קטון אתה
 (6) באמונה למה וסתפקתה [32] וכשעלה אל הספינה
 (7) מיד נשתתק הרוח [33] וכשהיו בספינה באו ו
 (8) וישתחוו לו לאמור באמת בן האלהים אתה
 (9) [34] והם הלכו מעבר לים ויבאו בארץ גינוסר
 (10) [35] ואנשי המקום ההוא כשידעו אותו שלחו אל
 (11) כל הארץ הזאת ויגישו לו כלם אשר היו ברע
 (12) [36] ויתחננו אליו כדי שיגעו בשפת בגדו וכלם
 (13) אשר נגעו נושעו :

Chapter 15

- (14) אז קרבו אליו מירושלם סופרים ופרושים
 (15) לאמר [2] למה תלמידיך יעברו את גזירות
 (16) הזקנים כי הם לא יכבסו את ידיהם
 (17) כאשר יאכלו את הלחם [3] והוא ענה אליהם
 (18) ויאמר ולמה אתם עוברים את מצות האלהים
 (19) בשביל גזרתכם [4] הלא כתוב בתורתכם מפי
 (20) האלהים כבד את אביך ואת אמך וכתוב
 (21) ומקלל אביו ואמו מות יומת [5] ואתם אומרים
 (22) כל מי שיאמר לאב ולאם כל מתן שהוא ממני
 (23) היא תועלתך ולא יכבד את אביו ואת אמו
 (24) [6] ותפירו מצות האלהים בעבור גזירותיכם :
 (25) [7] אתם החנפים הרבה הטיב ישעיהו להנבא

Page 35

- (1) עליכם לאמר [8] העם הזה בפיו וכשפתיו כבדוני

- (2) ולכו רחק ממני [9] ותהי יראתם אותי מצות
- (3) אנשים מלומדה [10] ויזעק לעצמו הכיתות
- (4) ויאמר אליהם שמעו ודעו [11] מה שיבא לפה
- (5) לא יטמא את האדם אבל מה שיצא מן הפה
- (6) הוא יטמא את האדם [12] אז נגשו אליו תלמידיו
- (7) ויאמרו דע כי הפרושים אשר שמעו הדבר
- (8) הזה נכעסו [13] ויען ישו ויאמר כל מטע אשר
- (9) לא נטע אבי שבשמים ינתש [14] הניחו אותם
- (10) כי עורים הם ונוהגי העורים ואם עוד ינהג
- (11) עוד אחר שניהם יפלו לבור : [15] ויען כיפה
- (12) [16] ויאמר אליו פרש לנו המשל הזה ויאמר ישו גם
- (13) אתם לא התבוננתם [17] עד עתה לא התבוננתם
- (14) כל מה שיבא לפה הוא יבא לבטן וישלח באחור
- (15) [18] ואשר יצאו מן הפה הם יצאו מלבב והם
- (16) הם אשר יטמאו את האדם [19] כי מן הלבב י
- (17) יצאו מחשבות רעות רצחים ניאופים זנונים
- (18) גניבות עדות שקר וגדופים [20] הם הם אשר
- (19) יטמאו את האדם אבל כשיאכל איש ולא ירחץ
- (20) ידיו זה לא יטמא את האדם [21] ויצא משם ישו
- (21) ויבא אל חלקי צור וצידון [22] והנה אשה כנעניה
- (22) יצאה מן הגבולים ההם ותצעק ותאמר אליו
- (23) הנני אדני בן דוד כי בתי נענת מאד
- (24) מאת השד [23] וישו לא ענה לה כלום ויקרבו
- (25) תלמידיו ויתחננה אליו לאמר שלח אותה כי

Page 36

- (1) היא צועקה אחרנו [24] והוא ענה ויאמר לא נשלחתי
- (2) כי אם אל הצאן שנאבדו בבית ישראל [25] והיא
- (3) באה ותשתחו לו ארצה ותאמר אדני הושיעני
- (4) [26] ויען ישו ויאמר לא טוב לקחת לחם הבנים ולתת
- (5) אותו לכלבים [27] וענתה היא ואמרה אמת כן אדני
- (6) אבל הכלבים גם כן הם יאכלו מן הפתותים ה
- (7) הנופלים תחת שלחן אדוניהם [28] אז ענה ישו
- (8) ויאמר לה האשה כמה גדולה אמונתך יהי לך
- (9) כאשר בלבבך ותרפא בתה באותה השעה :
- (10) [29] יעבר משם ישו ויבא על ים הגליל ויעל להר וישב
- (11) שם [30] ותקרבנה אליו כיתות רבות ויהיו אתם
- (12) חרשים עורים פסחים חלשים ואחרים רבים
- (13) וישימו אותם לפני רגליו והוא רפא אותם
- (14) [31] ויתמהו העם כשראו את החרשים מדברים ופסחים
- (15) מהלכים ועורים רואים ויגדלו את אלהי ישראל
- (16) [32] ויזעק ישו את תלמידיו ויאמר אליהם מרחם אני

- (17) על העם בעד שלשה ימים ישבו אתי במדבר
 (18) ואין להם מה שיאכלו ואיני מניח אותם צמים
 (19) פן יתעלפו בדרך : [33] ויאמרו אליו תלמידיו מאין
 (20) לנו במדבר לחם כדי שנשביע את העם הזה
 (21) [34] ויאמר להם ישו כמה ככרי לחם יש לכם ויענו
 (22) ויאמרו שבעה ומעט דגים קטנים [35] ויצו את
 (23) העם לשבת על הארץ [36] ויקח שבעה ככרי הלחם
 (24) והדגים ויאמר תודה וישבר ויתן לתלמידיו והם
 (25) נתנו לעם [37] וכלם אכלו וישבעו וממה שנותר

Page 37

- (1) מן הכיתות נשאו שבעה סלים מלאים [38] ויהיו אלה
 (2) שאכלו ארבעה אלפי איש בלתי הטף והנשים
 (3) [39] ויניח את הכיתות ויעלו על הספינה ויבוא גבול
 (4) מגדלה :

Chapter 16

- (5) ויגשו אליו פרושים וצדיקים מנסים
 (6) ושואלים אותו שיראם אות אחד
 (7) מן השמים [2] והוא ענה אותם
 (8) ויאמר אליהם כשיהיה ערב תאמרו זוהר עתיד להיות
 (9) מן השמים כי השמים יתאדמו [3] ובאור היום תהיה
 (10) סעדה כי השמים הקודרים יתאדמו : והנה
 (11) את פני השמים ידעתם לשפוט ואותות העתים
 (12) לא יכולתם לדעת [4] יחוס רע וזימה מבקשת אות
 (13) ואות לא תנתן לה כי אם אות יונה הנביא :
 (14) ויעזוב אותם וילך [5] וכשבאו תלמידיו בעבר הים
 (15) שכחו לקחת הלחם [6] והוא אמר להם ראו והשמרו
 (16) ממחמצת פרושים וצדיקים [7] והם חשבו ביניהם
 (17) לאמר כי לא לקחנו לחם [8] וידע ישו ויאמר מה
 (18) אתם חושבים קטני אמונה כי לא לקחתם
 (19) לחם [9] העוד לא תתבוננו ולא תזכרו חמשה
 (20) לחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם
 (21) [10] ואין השבעה לחם לא לארבעת אלפי וכמה
 (22) סלים נשאתם [11] ולמה לא תתבוננו כי לא על
 (23) הלחם אמרתי לכם השמרו ממחמצת הפרושים
 (24) והצדיקים [12] אז שמעו ובנונו כי לא אמר להשמרו
 (25) ממחמצת לחם כי אם מתלמוד הפרושים והצדיקים

- (1) [13] ויבא ישו בגבולי צישריאה פיליפוס וישאל לכל לאחד
- (2) מתלמידיו לאמר את מי יאמרו בני האדם היות
- (3) בן האדם [14] ויאמרו קצת את יוחנן הטובל וקצת
- (4) את אליה ואחרים את ירמיהו או אחד מן
- (5) הנביאים : [15] ויאמר אליהם ישו ואתם אותי
- (6) מי תאמרו היות : [16] ויען שמעון כיפה לאמור
- (7) אתה הוא משיח בן אלהים חי [17] ויען ישו ויאמר
- (8) לו אשריך שמעון בן יונה כי לבשר ודם לא נגלה
- (9) זה כי לך שנגלה לך מאבי שהוא בשמים
- (10) [18] ואני אומר לך כי אתה כיפה ועל הכיפה הזאת
- (11) אבנה את מקהלי ושערי תחתיות לא יגברו עליך
- (12) [19] ולך אתן מפתחי מלכות שמים וכל מה שתאסור
- (13) בארץ יהיה אסור בשמים וכל מה שתתיר בארץ
- (14) יהיה מותר בשמים : [20] אז צוה לתלמידיו שלא
- (15) אמרו לשום אדם שהוא ישו המשיח [21] ואז התחיל
- (16) ישו להודיע לתלמידיו כי היה צריך ללכת לירושלם
- (17) ולסבול שם יסורים רבים וגידופים רבים
- (18) מהזקנים והסופרים ומאת שרי הכהנים וליגרה
- (19) שם ולקום ביום השלישי [22] ויקחהו כיפה ויחל
- (20) להוכיח אותו לאמר חלילה לך אדני לא יהיה לך
- (21) כל זה [23] וישב הוא ויאמר אל כיפה לך אחרי
- (22) שטן אתה הוא לי מכשול כי לא תטעם אותם
- (23) אשר הם לאלהים אלא אותם אשר הם לאנשים
- (24) [24] אז אמר ישו לתלמידיו מי שירצה ללכת אחרי
- (25) ימאס את עצמו וישא את צליבו וילך אחרי : [25] כי

- (1) מי שיחפוץ להושיע את נפשו הוא יאבד אותה
- (2) ומי שיאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה
- (3) [26] כי מה יועיל לאדם אם יקנה את כל העולם
- (4) ובנפשו נזק ישא או איזו תמורה יתן האדם תחת
- (5) נפשו [27] כי בן האדם יבא בכבוד אביו עם מלאכיו
- (6) ואז ישלם לכל איש איש כפי מעשיו [28] אמן אני אומר
- (7) לכם יש מן העומדים פה שלא מות עד
- (8) שיראו בן האדם הבאה מלכותו

- (9) ואחרי ששת ימים לקח ישו את כיפה
- (10) ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעל

- (11) אותם על הר גבוה לבדם
 (12) [2] ויצטיירו פניו לפניהם ויגהו פניו כמו שמש
 (13) ובגדיו היו לבנים כמו שלג [3] והנה נראו אליהם
 (14) משה ואליהו המדברים אתו [4] ויען כיפה ויאמר
 (15) אל ישו אדני טוב הוא לנו להיותנו פה אם
 (16) תרצה נעשה פה שלשה אהלים לך אחד למשה
 (17) אחד ולאליהו אחד [5] עודם מדברים והנה ענן
 (18) מזהיר סכך עליהם והנה קול מהענן אמר
 (19) הנה הוא בני אהובי אשר רציתי אותו שמעו
 (20) [6] וישמעו התלמידים ויפלו על פניהם ויראו מאד
 (21) [7] ויגש ישו ויגע בהם ויאמר אליהם קומו ואל תיראו
 (22) [8] וישאו את עיניהם ולא ראו כי אם ישו לבדו :
 (23) [9] וכשירדו מן ההר צוה אותם ישו לאמר לא תאמרו
 (24) לשום אדם את המראה אשר ראיתם עד שיקנם
 (25) בן האדם מן המתים : [10] ושאלו לו התלמידים לאמר

Page 40

- (1) ומה יאמרו הסופרים כי הצטרך אליהו לבא בתחילה
 (2) [11] והוא ענה ויאמר להם אכן אליהו יבא וישיב הכל
 (3) [12] ואני אומר לכם כי אליהו כבר בא ולא ידעוהו
 (4) אבל עשו ממנו כל אשר בחרו וכן בן האדם
 (5) יקבל וישא יסורים מהם [13] אז שמעו ויבוננו
 (6) התלמידים כי היה מדבר למען הטובל יוחנן
 (7) דבר עמהים [14] וכשבא אל הכיתה קרב אליו
 (8) אדם אחד ויכרע לפניו על ברכיו [15] לאמר אדני
 (9) רחם על בני כי נופל הוא ומאותו החולי הוא
 (10) מענה מאד כי פעמים הרבה נופל באש
 (11) ופעמים הרבה נופל במים [16] ואגיש אותו אל
 (12) תלמידך ולא יכלו לרפא אותו [17] ויען ישו ויאמר
 (13) הדור סורד ועקש עד מתי אהיה עמכם ועד
 (14) מתי אסבול אתכם הביאו אותו אלי [18] ויגער
 (15) בו ישו ויצא ממנו השד ונירפה הנער באותה
 (16) השעה : [19] אז קרבו אליו התלמידים בסתר וישאלו
 (17) לו למה לא יכולנו אנחנו להוציא אותו [20] ויען
 (18) להם ויאמר בעבור שאין אתם מאמינים אמן
 (19) אני אומר לכם אם תהיה לכם אמונה כמו
 (20) גרעין הרדל ותאמרו להר הזה עבור מזה ומיד
 (21) יעבור ולא ימנע אותו ודבר מכם [21] וזה מין
 (22) לא ישלך כי אם בתפילה ובצום [22] וכשהלכו
 (23) אל הגליל דבר אליהם ישו ויאמר בן האדם
 (24) ימסר לידי האדם [23] ויהרגו וביום השלישי יקום
 (25) והם התעצבו מאד [24] יכשבו על כפר נחום

- (1) קרבו אשר לקחו דרכמון על כיפה ויאמרו לו מלמדכם
- (2) השלם דרכמון [25] ויאמר גם וכשבא בבית קידם
- (3) אותו ישו לאמר מה נראה אלך שמעון מלכי
- (4) הארץ ממי יקחו מס ותרומה מבניהם או מן
- (5) הנכרים [26] והוא אמר מן הנכרים ויאמר אליו
- (6) ישו אם כן חפשים הם הבנים [27] ובעבור שלא
- (7) נכעיסם לך אל הים ושלח את המצודה
- (8) וקח הדג אשר בראשון יעלה ותפתה פיהו
- (9) ותמצא לטר אותו תקח ותתן להם בעבורי
- (10) ובעבורך :

Chapter 18

- (11) בשעה ההיא קרבו התלמידים
- (12) אל ישו לאמר מי יהיה
- (13) גדול במלכות שמים
- (14) [2] ויקרא ישו לנער אחד ויעמידו בתוכם [3] ויאמר
- (15) אמן אני אומר לכם אם לא תשובו ותהיו כמו
- (16) נערים לא תבואו אל מלכות שמים [4] וכל מי
- (17) שישתפל כמו נער זה הוא יהיה גדול במלכות
- (18) שמים [5] ומי שיקח נער אחד כזה בשמי הוא
- (19) יקח אותי [6] ומי שיכשיל אחד מן הצעירים
- (20) האלא שיאמינו כי טוב לו שיתלה בצוארו רכב
- (21) החמד להשליכו במצודה הים [7] אוי לעולם
- (22) ממכשולים צריך הוא שיבואו מכשולים אך
- (23) אוי לו לאדם שממנו יבא מכשול : [8] ואם ידך
- (24) או רגלך תכשילך קצץ אותה והשלך ממך
- (25) כי טוב לך לבוא אל החיים חלש או פסח מהשלח

- (1) עם ידים ורגלים אל אש עולמית [9] ואם עינך ת
- (2) תכשולך נקר אותה והשלח ממך כי טוב לך לבוא
- (3) בעין אתה אל החיים מהשלח בעינים אל אש של
- (4) גיהנם [10] ראו שלא תבזו אחד מן הצעירים האלה
- (5) [11] כי אני אומר לכם שמלאכיהם בשמים תמיד
- (6) יראו את פני אבי שבשמים כי בן האדם להושיע
- (7) מה שאבד [12] מה נראה לכם אם יהיו לאיש מאה
- (8) ונאבדה אחת מהן הלא יעזוב איש תשעים
- (9) ותשע הצאן כמדבר וילך לבקש אותה אשר
- (10) נאבדה : [13] ואם יהיה שימצא אותה אמן אני

- (11) אומר לכם כי ישמח עליה יותר מהתשעים
- (12) ותשע האחרים אשר לו תעו [14] כן אין רצון לפני
- (13) אביכם שבשמים שיאבד אחד מן הצעירים
- (14) האלה [15] ואם יחטא בך אחיך לך והוכיח אותך
- (15) ביניך ובניהו לבדו ואם ישמעך תרויח את
- (16) אחיך [16] ואם לא ישמעך קח לך עד אחד או שנים
- (17) כדי שעל פי שנים או שלשה עדים יקום כל
- (18) דבר [17] ואם לא ישמע אותם בקהל אמור לו
- (19) ואם ימאן לשמוע בקהל יהי לך כמו גוי ובעל
- (20) העברה [18] אמן אני אומר לכם כל מה אשר
- (21) תאסרו על הארץ הם יהיו אסורים גם בשמים
- (22) וכל מה שתתירו על הארץ הם יהיו מותרים
- (23) גם בשמים [19] עוד אמר לכם אם שנים מכם
- (24) רבואו אחת על הארץ מכל הדבר אשר ישאלו
- (25) יהיה להם מאבי אשר הוא בשמים [20] כי בכל

Page 43

- (1) מקום ששם יקהלו שנים או שלשה בשמי שם
- (2) אני בתוכם : [21] אז קרא כיפה אליו ויאמר
- (3) אדני כמה פעמים יחטא בי אחי ואסלח לו
- (4) עד שבע פעמים [22] ויאמר אליו ישו לא אומר
- (5) לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים
- (6) שבע פעמים : [23] ועל כן נדמתה מלכות
- (7) שמים לאדם מלך אשר רצה לעשות חשבון
- (8) עם עבדיו [24] וכשהחל לעשות החשבון הוגש
- (9) אליו אחד אשר חייב לתת לו רבוא מנים [25] וכשלא
- (10) היה לו מאין ישלם צוה אדניו למכור אותו
- (11) ואשתו ובנים וכל אשר לו עד שיהיה לו כל
- (12) התשלום שחייב לו [26] ויכרע העבד ההוא ויתחנן
- (13) אליו לאמר המתין לי ואני אשלם לך הכל [27] ויחנן
- (14) האדון לעבדו ויניחו ויסלח את חובו : [28] ויצא
- (15) העבד הזה וימצא אחד מאלה שהיו עבדים
- (16) כמוהו וזה היה חייב לתת לו מאה מעות ויאחוז
- (17) אותו ויחזק בו לאמור שלם מה שאתה חייב לתת
- (18) לי [29] ויכרע העבד ההוא ויתחנן לו לאמר המתן
- (19) לי ואני אשלם לך הכל [30] והוא מאן וילך ושלח
- (20) אותו בכית האסורים עד שישלם את כל חובו
- (21) [31] ויראו עבדים אחרים מה שעשה ויתעצבו מאד
- (22) ויבאו ויספרו לאדונם את כל אשר היה : [32] אז
- (23) קרא לו אדוניו ויאמר אליו עבד בליעל הנה
- (24) סלחתי לך כל החוב כי התחננה אלי [33] והלא
- (25) גם אתה הצטרכת לחנן לעבד הדומה לך כמו

- (1) אני שחננתי עליך [34] ויחר אף אדוניו וימסר אתו
- (2) בבית האסורים עד שישלם כל חובו [35] כן אבי שבשמים
- (3) יעשה לכם אם לא תסלחו איש לאחיו מן לבותיכם
- (4) אשמתם

Chapter 19

- (5) ויהי אחרי אשר כלה ישו לדבר את הדברים
- (6) האלה הלך מן הגליל ויבא אל גוולי
- (7) יהודה בעבר הירדן [2] וילכו אחריו כיתות
- (8) רבות וירפאם שם [3] ויגשו אליו הפרושים וינסוהו
- (9) לאמר אם מותר לשלח את אשתו בעבור
- (10) כל דבר [4] והוא ענה ויאמר אליהם הלא קראתם
- (11) כי מי שעשה את האדם מראשית זכר ונקבה
- (12) עשה אותם [5] ויאמר על כן יעזוב איש את אביו
- (13) ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד [6] ועתה
- (14) אין הם שנים אלא בשר אחד לבד לכן את מה
- (15) שחבר האלהים האדם לא יוכל להפריד [7] והם
- (16) אמרו ולמה ציוה משה לתת ספר כריתות
- (17) ולשלח אותה אם לא ישרה בעיניו [8] ויען להם
- (18) ויאמר כי משה בשביל קושי לבבכם הניח לשלחכם
- (19) נשיכם אבל מראשית לא היה כן [9] ואני אומר
- (20) לכם כי כל איש ששלח או שישלח את אשתו
- (21) כי אם על דבר זנות ויקח אחרת ניאף ומי
- (22) שיקח את המגורשת הוא גם כן ניאף [10] ויאמרו לו
- (23) תלמידיו אם כן יש דבר האדם באישה שלא
- (24) טוב להתחתן [11] והוא אמר אליהם לא הכל יתפשו
- (25) הדבר הזה כי אם הם לאשר נתון [12] כי יש סריסים

Page 45

- (1) אשר הם מבטן אמם כן נולדו ויש סריסים אשר
- (2) נעשו מן האדם ויש סריסים אשר עצמם סרסו
- (3) בעבור מלכות השמים מי שיוכל לתפוש יתפוש
- (4) [13] אז הוגשו אליו נערים כדי שישים ידים עליהם
- (5) ויתפלל ותלמידיו הוכיחו אותם [14] וישו אמר אליהם
- (6) הניחו נערים ואל תמנעו אותם לברא אלי כי לאלה
- (7) יש מלכות שמים [15] וכשהשים עליהם הידים הלך
- (8) משם [16] והנה קרב אחד ויאמר לו רבי טוב ומה
- (9) טובה אעשה כדי שאקנה חיי העולם הבא
- (10) [17] ויאמר לו מה תשאל לי על הטובה אין טוב

- (11) אלא אחד יש טוב והוא האל ואם תחפוץ לבא
- (12) אל חיי העולם הבא שמור מצוות האל [18] ויאמרו
- (13) לו ומה ויען ישו ויאמר לא תרצה לא תנאף לא
- (14) תגנב לא תענה ברעך עד שקר [19] כבד את אביך
- (15) ואת אמך ואהבת לרעך כמוך [20] ויאמר לו הבחור
- (16) כל אלה שמרתי מנעורי ומה יחסר עוד לי [21] ויאמר
- (17) אליו ישו אם תרצה להיות שלם לך ומכור את כל
- (18) אשר לך יתן לעניים ויהיה לך אוצר בשמים ובא
- (19) ולך אחרי [22] וישמע הבחור את הדבר וילך בעצבו
- (20) כי היה לו ירושה רבה [23] וישו אמר אל תלמידיו אמן
- (21) אני אומר לכם כי העשיר בקושי יבא אל מלכות
- (22) שמים [24] ועוד אני אומר לכם קל הוא לעבור הגמל
- (23) בעד חור המחט יותר מלבא העשיר אל מלכות
- (24) שמים [25] וכששמעו התלמידים את הדברים האלה
- (25) תמהו מאד לאמר ומי יוכל להושע [26] ויבט אליהם

Page 46

- (1) ישו ויאמר אצל האנשים אי אפשר זאת אבל לאלהים
- (2) כל הם אפשרים [27] אז ענה כיפה ויאמר לו הננו
- (3) עזבנו את הכל ונלך אחריך ומה יהיה לנו [28] ויאמר
- (4) אליהם ישו אמן אני אומר לכם שאתם אשר הלכתם
- (5) אחרי בתולדה השנית כשישב בן האדם על כסא
- (6) כבודו תשבו גם אתם כסאות שתיים עשרה
- (7) ותשפטו את שנים עשר שבטי ישראל
- (8) [29] וכל מי שיעזוב את הבית או אחים או אחיות או האב
- (9) או האם או האשה או הבנים או השדות בעבור
- (10) שמי הוא מאה יקח ואת החיים הנצחיים יירש
- (11) [30] ורבים מן הראשונים יהיו אחרנים והאחרונים
- (12) יהיו ראשונים :

Chapter 20

- (13) נדמתה מלכות שמים לאדם בעל
- (14) הבית אשר יצא בתחילה
- (15) בבוקר לשכור פועלים
- (16) לעבוד את כרמו [2] והתנה עמם בעד זוז כל
- (17) היום וילשח אותם לכרמו [3] ויצא בשעה השלישית
- (18) וירא אחרים העומדים בשוק בטלים [4] ויאמר
- (19) אליהם לכו גם אתם לכרמו ומה שהוא ישר
- (20) אתן לכם [5] והם הלכו עוד יצא בשעה ששית
- (21) תשעית ויעש כמו כן [6] ובשעת עשתי עשרה יצא
- (22) וימצא אחרים עומדים ויאמר להם למה אתה

- (23) עומדים פה בטלים כל היום [7] והם אמרו אליו
 (24) אין אדם שוכר אותנו ויאמר אליהם לכו
 (25) אתם לכרמי [8] וכשהיה ערב אמר אדון הכרם

Page 47

- (1) למפרנסו קרא לפועלים והשיב להם שכר ותחל
 (2) מהראשונים עד האחרונים [9] וכשבאו אלה אשר
 (3) באו בשעת עשתי עשרה לקחו איש איש זוז :
 (4) [10] ויבאו הראשונים ויחשבו כי יקחו יותר מאלה ויקחו
 (5) גם הם איש איש זוז [11] וכשלקחו לנו על בעל הבית
 (6) [12] לאמר אלה האחרונים פעלו בשעה אחת והשוה
 (7) אותם לכו שנשאנו משא היום וחום [13] והוא ענה
 (8) לאחד מהם ויאמר אחי איני עושה לך חטס :
 (9) הלא על זוז התנית עמי [14] קח שלך ולך ורצוני לתת
 (10) גם לאחרון הזה כמו לך [15] הלא מותר לי ועשות
 (11) בעיני מה שארצה או עם רעה עינך כי אני
 (12) טוב [16] כן יהיו אחרונים ראשונים וראשונים אחרונים
 (13) כי רבים נקראו ומעטים נבחרו [17] ויעל ישו אל
 (14) ירושלם ויקח את שנים עשר תלמידיו בסתר
 (15) ויאמר אליהם [18] הנה אנחנו עולים אל ירושלם
 (16) ובן האדם ימסר ליד שרי הכהנים והסופרים
 (17) ויהיבוהו למות [19] וימסרוהו לגוים להתלוצץ ולהוסר
 (18) ולהצלב וביום השלישי יקום [20] אז קרבה אליו אמם
 (19) של בני זבדי עם בניה ותשתחו ותשאל ממנו
 (20) [21] והוא אמר אליה מה תרצי ותאמר לו אמור
 (21) שישבו אלו שני בני אחד לימינך ואחד לשמאלך
 (22) במלכותך [22] ויען ישו ויאמר לא ידעתם מה שתשאלו
 (23) התוכלו לשתות הכוס אשר אשתה אני ולהטבל
 (24) בטבילה שאטבל בה אני אמרו אליו נוכל :
 (25) [23] והוא אמר להם אכן את כוסי תשתו והטבלו

Page 48

- (1) בטבילה שבה אני אטבל אך לשבת לימיני או
 (2) לשמאלי איני הוא לי לתת לכם אלא שלהם נכון
 (3) מן אבי [24] וישמעו עשרה ויכעסו על שני האחים
 (4) [25] וישו קרא אותם לעצמו לאמור התדעו כי שרי
 (5) הגוים ימשלו בהם והגדולים ישלטו ביניהם
 (6) [26] לא כן יהיה ביניכם אלא כל מי שירצה ביניכם
 (7) היות גדול הוא יהיה משרתכם [27] ואשר ירצה
 (8) ביניכם היות ראשון הוא יהיה עבדכם [28] כמו בן
 (9) האדם לא בא להשרת אלא לשרת ולתת את נפשו

- (10) פדיון לרבים [29] וכשיצאו הם מן ירחו הלכה אחריו
- (11) כיתה רבה [30] והנה שני עודים יצאו וישבו על הדרך
- (12) וישמעו שיעבור ישו ויצעקו לאמר אדני חננו
- (13) בן דוד [31] והכיתה הוכיתם ויאמרו להם החרישן
- (14) והם יותר צעקו לאמר אדני חננו בן דוד :
- (15) [32] ויעמד ישו ויקרא להם לאמר מה תרצו ואעשה
- (16) לכם [33] ויאמרו אליו אדני שתפקחנה עינינו [34] ויחון
- (17) אותם ישו ויגע בעיניהם ומיד ראו וילכו אחריו :

Chapter 21

- (18) וכאשר קרבו לירושלם ויבאו אל
- (19) בית פאגי אל הר הזתים
- (20) אז שלח ישו שני תלמידים
- (21) [2] ויאמר אליהם לכו אל הטירה שהיא לפניכם ופתאום
- (22) תמצאו שם אתון אסורה ועיר אצלה התירו
- (23) והגישו אלי [3] ואם איש מה יאמר אליכם אמרו כי
- (24) אדני הצטרך בם ומיד יניח אותם [4] והזאת היתה
- (25) שיתקיים מה שנאמר על ידי הנביא האומר [5] אמרו

Page 49

- (1) לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורוכב על חמור
- (2) ועל עיר בן אתונות [6] וילכו התלמידים ויעשו כמו
- (3) שצוה אותם ישו [7] ויגישו את האתון ואת העיר
- (4) וישימו עליהם בגדיהם וירכיבו אותו ממעל [8] ורב
- (5) הכיתה פשטו בגדיהם בדרך ואחרים כרתו ענפי
- (6) עצים ויציעו בדרך [9] והכיתות אשר הלכו
- (7) לפניו ואחריו קראו לאמר הושענה לבן דוד ברוך
- (8) אשר בא בשם יי הושענה בעליונות [10] וכשבא
- (9) אל ירושלם רעשה כל העיר לאמר מי הוא זה
- (10) [11] ועמים אמרו הוא ישו הנביא מן נצרת מהגליל
- (11) [12] ויבא ישו אל היכל האלהים וישליך לחוץ כל מוכרים
- (12) וקונים בהיכל ואת שלחנות השלחניים ומושבי
- (13) המוכרים את היונים הוא הפך [13] ויאמר אליהם
- (14) כתוב כי ביתי בית תפילה יקרא ואתם עשיתם
- (15) אותו מעדת הלסטסין [14] ויקרבו אליו עורים ופסחים
- (16) בהכל וירפאם [15] ויראו שרי הכהנים והסופרים
- (17) את הפלאות שעשה ואת הנערים קוראים בהיכל'
- (18) ואומרים הושענא לבן דוד וכעסו [16] ויאמר אליו
- (19) התשמע מה יאמרו אלה וישו אמר אליהם
- (20) לא קראתם כי מפי עוללים ויונקים יסדת עוז
- (21) [17] ויעזוב אותם וילך חוץ לעיר אל בית עניה

- (22) וישב שם [18] וישב בבוקר אל העיר וירעב [19] וירא
 (23) את עץ תאינה על הדרך ויבא אליו ולא מצא
 (24) בה כי אם העלים לבדם ויאמר לה לא יצא
 (25) ממך פרי לעולם ופתאום יבשה התאנה

Page 50

- (1) [20] ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך פתאום
 (2) יבשה [21] ויעץ ישו ויאמר אליהם אמן אני אומר לכם
 (3) אם תהיה לכם אמונה ולא תסתפקו לא לבד
 (4) בתאנה תעשו אלא אם תאמרו להר הזה הנשא
 (5) והשתלך לים ויהיה [22] ואת כל אשר תשאלו בתפילה
 (6) ובאמונה תקחו [23] וכשבא אל ההכל נגשו אליו כאשר
 (7) היה מלמד שרי הכהנים וזקני תעם לאמר בהם
 (8) יכולת אתה עושה אלה ומי נתן לך היכולת הזה
 (9) [24] ויעץ ישו ויאמר להם אשאלכם גם אני דבר אחד
 (10) ואם אתם תאמרו לי אותו גם אני אומר לכם
 (11) במה יכולת עשיתי מה שעשיתי [25] טבילת יוחנן
 (12) מאין היא אם מן השמים או מן האנשים והם
 (13) תשבו ביניהם ויאמרו אם נאמר מן השמים יאמר
 (14) הוא לכן מדוע לא האמנתם בו : [26] ואם נאמר
 (15) מן האנשים נורא מן הכיתה כי בעיני הכל היה
 (16) יוחנן כמו נביא [27] ויענן ויאמרו אל ישו לא ידענו
 (17) ויאמר גם הוא אליהם וגם אני לא אומר לכם במה
 (18) יכולת עשיתי את אלה [28] ומה נראה לכם היה אדם
 (19) אחד ולו היו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר
 (20) בני לכה היום אל כרמי לפעול [29] והוא ענה ויאמר
 (21) לא אעשה וישב אחרי כן וילך [30] ויגש אל השני ויאמר
 (22) גם כן והוא ענה ויאמר אלך אדני ולא הלך : [31] מי
 (23) מאלה השנים עשה רצון האב ענו לו ראשון
 (24) ויאמר אליהם ישו אמן אני אומר לכם כי בעלי
 (25) עבירה וזונות ילכו לפניכם במלכות האלהים

Page 51

- (1) [32] כי בא אליכם יוחנן בדרך צדקה ולא האמנתם
 (2) לו אלא בעלי עבירה וזונות האמינו לו
 (3) ואתם ראיתם ולא עשיתם תשובה אחר כן להאמין
 (4) לו [33] שמעו משל אחר היה אדם בעל הבית והוא
 (5) נטע כרם ואת משבה הקיף לו ויכר בו יקב ויבן
 (6) מגדל ועמסר אותו לכורמים לפועלו ילך לגור
 (7) [34] וכשקרבת עת הפרות שלח את עבדיו אל הכורמים
 (8) לקחת הפירות [35] והכורמים אחזו את עבדיו ויכן

- (9) האחד הרגו והאחר סקלו : [36] עוד שלח
- (10) עבדים אחרים רבים מהראשונים והם עשו
- (11) להם גם כן [37] ובאחרית שלח אליהם את בנו
- (12) לאמר אולי ייראו את בני [38] והכורמים כשראו את
- (13) הבן אמרו בקרבם זה הוא היורש הבא נהרגהו
- (14) ולנו יהיה ירושתו [39] ויאחזו אותו ויוציאוהו מחוץ
- (15) לכרם ויהרגוהו [40] חשבו בלבבכם כשיבוא בעל
- (16) הכרם מה יעשה לאלה הכורמים [41] ויענו לו ויאמרו
- (17) את הכורמים הרעים יאבד ברעתם ואת כרמו
- (18) יתן לאחר תחת השכר ששיבכו לו פרי לעתותיהם
- (19) [42] ויאמר אליהם ישו לא קראתם בתהלים אבן מאסו
- (20) הבונים היתה לראש פנה מאת יי היתה זאת
- (21) היא נפלאת בעינינו [43] ועל כן אני אומר לכם
- (22) כי תוסר ממכם מלכות האלהים ותנתן לגוים
- (23) העושים פרותיה [44] ומי שיפול על האבן הזאת
- (24) ישבר ועל מי תפול תשבר אותו [45] וכששמעו שרי
- (25) הכהנים ופרושים את משליו ידעו שידבר עליהם

Page 52

- (1) [46] ויבקשו לאחוז אותו וייראו את הכיתות כי נביא
- (2) היה בעיניהם :

Chapter 22

- (3) ויען ישו ויאמר עוד אליהם במשלים לאמר
- (4) [2] נדמתה מלכות השמים לאדם מלך
- (5) שעשה חתונה לבנו [3] וישלח עבדיו
- (6) לקרא קרואים אל חתונה ולא אבו לבא : [4] עוד
- (7) שלח עבדים אחרים לאמר אמרו לקרואים הנה
- (8) בריתי הכינותי שורי ובדבורי נטבחו וכלם הם
- (9) נכונים בואו על החתונה [5] ואלה התרשלו וילכו
- (10) אחד אל כפרו ואחד אל סחורהו [6] ושארים אחזו
- (11) עבדיו ובעושיק הרגו [7] וכששמע המלך חרה אפו
- (12) וישלח צבאותיו ויאבד הרוצחים האלה ועירם
- (13) שרף באש [8] ואז אמר אל עבדיו אך חתונה נכונה
- (14) והקרואים לא היו ראויים [9] ואתם לכו אל תוצאות
- (15) הדרכים וכלם אשר תמצאו קראו אל החונה
- (16) [10] ויצאו עבדיו על הדרכים ויאספו כל אשר מצאו
- (17) את רעים ואת טובים ותמלא חתונה היושבים
- (18) במסיבה [11] ויבא המלך לראות היושבים וירא שם
- (19) את האדם לא היה לבוש בשמלת החתונה
- (20) [12] ויאמר אליו רע היך באת הלום ואין לך שמלה

- (21) החתונה והוא נאלם : [13] אז אמר המלך לעבדיו
- (22) אסרו ידיו ורגליו ושלחוהו לחשך החיצון ששם
- (23) יהיה ככי והירוק שנים [14] כי רבים נקראו ומעטים
- (24) נבחרו [15] אז הלכו הפרושים ויועצו ללכדו על זה
- (25) הדבר [16] וישלחו אליו תלמידיהם עם עבדי הורודוס

Page 53

- (1) לאמר רבי ידענו כי איש אמונים אתה ודרך האלהים
- (2) באמת תלמד ואין עליך עניין כל אדם כי לא תביט
- (3) פני האדם [17] ועל כן אמור לנו מה נראה לך המותר
- (4) לתת מס לקיסר או לא [18] וידע ישו רוע לבכם
- (5) ויאמר להם החנפים למה הנסוני [19] הראוני את
- (6) מטבע המס והם הגישו לו זוז אחד [20] ויאמר אליהם
- (7) למי הצלם הזה והכתיבה הזאת [21] ויענו לו ויאמרו
- (8) לקיסר אז אמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר
- (9) לקיסר ולאליהם אשר הם לאליהם [22] וכששמעו תמהו
- (10) ויעזבו אותו ויסורו [23] ביום ההוא קרבו אליו ה
- (11) הצדוקים אשר הם אומרים שלא תהיה תקומה
- (12) יושאלו לו לאמר [24] רבי אמר משה אם ימות איש ובן
- (13) אין לו יקח אחיו את אשה המת לו לאשה בדי לקיים
- (14) לאחיו זרע [25] ויעזוב את אשתו לאחיו [26] כן שני ושלושי
- (15) עד השביעי [27] ואחר מתה גם האשה [28] בתקומה
- (16) למי תהיה זאת האשה יען כי כל השבעה היו
- (17) בעליה [29] ויען ישו ויאמר אליהם אתם תועים
- (18) ולא יודעים את הכתובים ולא את כח האלהים
- (19) [30] כי בתקומה לא יתחתנו ולא תאורשנה כי אם
- (20) יהיו כמלאכי האלהים בשמים [31] ועל תקומת
- (21) המתים לא קראתם מה שנאמר מאה האלהים
- (22) האומר אליכם [32] אני אלהי אברהם אני אלהי
- (23) יצחק אני אלהי יעקב ולא הוא אלהי המתים
- (24) כי אם אלהי החיים [33] וכששמעו הכתות תמהו
- (25) על תלמודו [34] ופרושים כאשר שמעו כי הוא

Page 54

- (1) החשה לצדוקים נוסדו יחד [35] וישאל לו אחד מהם
- (2) והוא מלמד התורה וינסהו ויאמר לו [36] רבי איזו מצוה
- (3) גדולה בתורה [37] ויען לו ישו ויאמר תאהב את יי
- (4) אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך [38] זו
- (5) היא המצוה שבכל התורה וזו היא ראשונה
- (6) [39] אבל השנייה שהיא דומה לה היא ואהבת לרעך
- (7) כמוך [40] באלה השתי מצות תלויה כל התורה

- (8) והנביאים וכשנקבצו הפרושים שאל אליהם ישו
 (9) לאמר [41] מה נראו לכם על המשיח למי הוא בן ויאמרו
 (10) לו בן דוד הוא [42] והוא אמר אליהם והיך דוד ברוח
 (11) קדשו קורא לו אדני לאמר [43] נאם יי לאדני שב
 (12) לימיני עד אשית אויביך הדום רגליך [44] ואם דוד
 (13) קראו אדני היך הוא בנו [45] ולא יכלו להשיבו דבר
 (14) ולא רצה עוד שום איש לישאל ממנו עוד מן
 (15) היום ההוא :

Chapter 23

- (16) אז דבר ישו אל הכותות ואל תלמידיו [2] לאמור
 (17) על מושב משה ישבו סופרים ופרושים
 (18) [3] וכל אשר יאמרו לכם שמרו ועשו אבל
 (19) כמעשיהם לא תעשו כי הם יאמרו אבל לא יעשו
 (20) [4] והם יקשרו משאות כבדות ובלתי מתנשאות
 (21) וישימו על שכמם האנשים ובעצמן לא יגיעו אותן
 (22) [5] וגם כל מעשיהם הם עושים כדי שיראו מבני
 (23) אדם כי ירחיבו את טוטפותיהם ויגדילו כנפות
 (24) כסיותיהם [6] ויאהבו ראשונות מוסבות במשתי
 (25) הערב ואת ראשונות מושבות בבתי כנסיות ואת

Page 55

- (1) [7] פרסות בשוק ולהקרא מאנשים רבי [8] ואתם לא
 (2) תקראו רבי כי אחד הוא רביכם והוא המשיח
 (3) וכלכם אחים [9] גם לא תקראו לכם אב על
 (4) הארץ כי אחד הוא אביכם שבשמים [10] ולא תקראו
 (5) מלמדים כי אחד הוא מלמדכם והוא המשיח
 (6) [11] מי שהוא גדול מכם הוא יהי משרתכם : [12] ומי
 (7) שיתרומם ישפל ומי שישפל ירום [13] הוי לכם
 (8) סופרים ופרושים חנפים שתסגרו את המלדות
 (9) שמים לפני בני האדם כי אתם לא תבאו ולא
 (10) תניחו את הרוצים לבא [14] הוי לכם סופרים ו
 (11) ופרושים חנפים שתאכלו את בתי האלמנות
 (12) כדי להתפלל תפילות ארוכות ועל כן תקחו
 (13) את משפט ארוך [15] הוי לכם סופרים ופרושים
 (14) חנפים שתלכו סביבות הים והיבשה כדי
 (15) שתעשו את גר אחד וכשהוא נעשה אתם
 (16) עושים אותו בן גהינם במשנה מכם [16] הוי
 (17) לכם מנהיגים עורים אשר תאמרו כל מי

- (18) שישבע בהיכל לא הוא מאומה ואשר ישבע
 (19) בזהב ההכל הוא חייב [17] כסילים ועורים איזה
 (20) הוא גדול אם הזהב או ההכל שיקדש הזהב
 (21) [18] וכל אשר ישבע במזבח אינו מאומה ואשר
 (22) ישבע במתנה שעליו הוא חייב [19] העורים איזה
 (23) הוא גדול אם מתנה או המזבח אשר יקדש את
 (24) המתנה [20] הנשבע במזבח ישבע באותו ובכל
 (25) אשר הם עליו [21] ואשר ישבע בהיכל ישבע

Page 56

- (1) באותו ועל הזה שיושב בו [22] והנשבע בשמים
 (2) ישבע בכסא האלהים ובאותו שיושב עליו : [23] הוי
 (3) לכם סופרים ופרושים חנפים שתעשירו את
 (4) מנתא ופיגם וכמון ועזבתם אותם שהם
 (5) חומרים בתורה את משפט חסד ואמונה :
 (6) אלה הצטרכו להעשות ואלה לא להזנה
 (7) [24] מנהיגים עורים שתזקקו את יתוש ותבלעו את
 (8) הגמל [25] הוי לכם סופרים ופרושים החנפים
 (9) שתטהרו מה שמחוץ הכוס והקערה ובתוכם
 (10) הם מלאים גזלה וטמאה [26] הפרוש עוד טהר
 (11) בתהילה מה שהוא בתוך הכוס והקערה כדי
 (12) שיהיה טהור גם אשר מחוץ [27] הוי לכם סופרים
 (13) ופרושים חנפים כי דומים אתם לקברים
 (14) מולבנים אשר מחוץ נראים לבני האדם יפים
 (15) ובתוכם מלאים עצמות המתים וכל טמאה
 (16) [28] וכן גם אתם נראים מבחוץ צדיקים לבני ה
 (17) האדם ובתוכם אתם מלאים עול וחמס
 (18) [29] הוי לכם סופרים ופרושים חנפים אשר תבנו
 (19) את קברי הנביאים ותיפו את קברי הצדיקים
 (20) [30] ותאמרו אם היינו בימי אבותינו לא חבריהם
 (21) היינו בדם הנביאים [31] ואכן עדים אתם
 (22) לעצמכם כי אתם באים מאותם שהרגו
 (23) את הנביאים ובניהם אתם [32] ואתם מלאו את
 (24) מדת אבותיכם [33] נחשים ודורות האפעים איך
 (25) תברחו ממשפטו של גהינם : [34] לכן אני אומר

Page 57

- (1) לכם הנני שולח אליכם את הנביאים ואת החכמים
 (2) ואת הסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו
 (3) בשוטים בבתי כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר
 (4) [35] כדי שיבא עליכם כל דם צדיק אשר נשפך

- (5) על הארץ מן הכל הצדיק זכריה בן ברכיה
- (6) אשר הרגתם בין ההיכל ובין המזבח : [36] אמן אני
- (7) אומר לכם כי כל אלה באו על זה הדור :
- (8) [37] ירושלים ירושלים אשר תהרגי את הנביאים
- (9) תסקלי אותם שנשלחו אליך כמה פעמים
- (10) רציתי לקבוץ את בניך כמו התרנגולת
- (11) המקבצת אפרוחיה תחת הכנפים ואת
- (12) מאנת [38] הנה יעזב לכם ביתכם שומם [39] ואני
- (13) אומר לכם כי לא תראוני מעתה עד אשר
- (14) תאמרו ברוך אשר בא בשם יי

Chapter 24

- (15) ויצא ישו וילך מן ההכל ויקרבו תלמידיו
- (16) בעבור שיראו אותו בניני ההיכל
- (17) [2] והוא ענה להם לאמור התראו
- (18) את כל אלה אמן אומר לכם לא תעזב פה
- (19) אבן על אבן לא תשבר [3] וכשהו ישב על
- (20) הר הזתים נגשו לו תלמידיו מסתר לאמר
- (21) אמור לנו מתי יהיו אלה ומה אות יהיה
- (22) בביאתך ותכלית העולם : [4] ויען ישו ויאמר
- (23) להם שלא יהיה איזה אדם אשר ישיאכם [5] כי
- (24) רבים יבאו בשמי לאמר אני משיח ולרבים
- (25) ישיאו : [6] כי תשמעו מלחמות ושמועות המלחמות

Page 58

- (1) ראו שלא תבהלו צריך הוא שיעשינה האלה
- (2) ועוד אין קץ [7] כי יקום גוי על גוי ומלכות על
- (3) מלכות ויהיה דבר ורעב ורעש הארץ בכולם
- (4) המקומות [8] ואלה הם ראשית המכאובים [9] אז
- (5) יתנוכם אל הצרה ויהרגו אתכם וישנאו
- (6) אתכם כל הגוים בעבור שמי [10] ואז יכשלו רבים
- (7) וימסרו איש את רעהו ושנא איש את אחיו [11] ויקומו
- (8) רבים מנביאי השקר ויתעו את הרבים : [12] וכי
- (9) ירבה פשע תקרר האהבה מהרבים [13] ומי שיעמד
- (10) עד הקץ הוא יושע [14] וזאת תקרא בשורת המלכות
- (11) בכל העולם לעדות לכל הגוים ואז תבא התכלית
- (12) [15] וכשתראו את שקוץ משומם הנאמר מאת דניאל
- (13) הנביא שאמר שהוא עומד במקום הקדש מי
- (14) שקורא יבין [16] אז אשר יהיו ביהודה ינוסו אל ה
- (15) ההרים [17] ואשר יהיה על הגג לא ירד לקחת מאומה
- (16) מן ביתו [18] ואשר בשדה לא ישובו לקחת את

- (17) לבושו ואוי להרות ולילודות ולמניקות בימים
- (18) ההם [20] ואתם התפללו שלא יהיה מנוסכם
- (19) בחורף או בשבת [21] כי אז תהיה צרה גדולה
- (20) אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד
- (21) עתה ולא יהיה אחרי כן [22] ואם לא קצרו הימים
- (22) ההם לא יושע כל בשר רק בעבור הבחירים
- (23) יקצרו הימים ההם [23] אז אם איש יאמר לכם
- (24) הנה פה המשיח או בזה אל תאמינו [24] בעבור
- (25) שיקומו משיחי השקר ונביאי השקר ויתנו אותות

Page 59

- (1) גדולות ומופתים שגם יבואו לידי טעות אם
- (2) יוכל להיות בבחירים ההם [25] הנה אמרתי לכם
- (3) [26] לכן אם יאמרו לכם הנה במדבר הוא אל
- (4) תצאו הנה בחדרים אל תאמינו [27] כי הברק
- (5) יצא ממזרח ונראה עד מערב כן ההיה
- (6) ביאת בן האדם [28] בכל מקום שתהיה נכלה
- (7) שם יאספו הנשרים [29] ומיד אחר צרת הימים
- (8) ההם יחשך השמש והלבנה לא תתן אורה
- (9) וכוכבים יפלו מן השמים וגבורות השמים
- (10) ימוטו [30] ואז תראה אות בן האדם בשמים ואז
- (11) יספדו כל שבטי הארץ ויראו את בן האדם הבא
- (12) בענני השמים בחיל רב ובכבוד [31] וישלח את
- (13) מלאכיו בשופר ובקול גדול שיאספו בחיריו
- (14) מארבע רוחות ממרומי השמים עד קצותם
- (15) [32] בעץ התאנה למדו המשל כשיהיה ענפו רך
- (16) ויצמחו העלים ידעתם כי בקרוב יהיה הקץ
- (17) [33] כן כשאתם תראו את כל אלה דעו כי קרוב
- (18) הוא בדלתים [34] אמן אני אומר לכם כי לא יעבור
- (19) הדור עד שיעשו הכל [35] שמים וארץ יעברו
- (20) ודברי לא יעברו [36] עד היום ההוא ועל השעה
- (21) ההיא לא יהיה איש יודע לא מלאכים בשמים
- (22) כי אם אבי לבדו [37] וכאשר היה בימי נח כן
- (23) תהיה ביאת בן האדם [38] כי כאשר היו בימים
- (24) ההם שהיו לפני המבול אוכלים ושותים
- (25) ומתחתנים ונותנים לחתונה עד יום שבו

Page 60

- (1) בא נח אל התבה [39] ולא ידעו עד שבא המבול
- (2) וישא את הכל כן יהיה ביאת בן האדם [40] : אז
- (3) יהיו שנים בשדה אחד ילקח ואחד יעזב [41] שנים

- (4) טוחנות ברחים אחד תלקה ואחד תעזב :
- (5) [42] שתים בערש אחד ילקח ואחד יעזב ולכן שקדו
- (6) כי לא ידעתם באיזו שעה יבא אדניכם [43] ודעו
- (7) זאת אם ידע בעל הבית באיזו שעה הגנב יבא
- (8) באמת הוא ישקוד ולא יניח לחתור את ביתו [44] על
- (9) כן גם אתם תהיו נכונים כי לא ידעתם באיזו
- (10) שעה יבא בן האדם [45] ומי הוא עבד נאמן ומשכיל
- (11) שאותו השיים אדון על בני ביתו שיתן להם
- (12) מזון בעת [46] אשרי העבד ההוא שאותו בבא
- (13) אדוניו אל ביתו וימצאהו כן עושה [47] אמן אני
- (14) אומר לכם כי באמת על כל רכושו ישים אותו
- (15) [48] ואם יאמר העבד הזה רע בלבו יאחר אדוניו
- (16) לבוא [49] ויחל להכות את העבדים אשר עמו
- (17) והוא יאכל וישתה עם השכורים [50] ויבא אדון
- (18) העבד ההוא ביום שלא התיחל ובשעה שלא
- (19) ידע [51] ויבקע אותו ואת חלקו ישים עם חנפים
- (20) שם יהיה בכי וחירוק שנים :

Chapter 25

- (21) אז תדמה מלכות שמים לעשר בתולות
- (22) שלקחו את לפידיהן ותצאנה לקראת
- (23) החתן [2] חמש מהן היו כסילות וחמש
- (24) מהן היו משכילות [3] החמש הכסילות כשלקחו
- (25) את הלפידים לא לקחו שמן [4] והמשכילות

Page 61

- (1) לקחו את השמן בכליהן עם הלפידים [5] וכשהחתן
- (2) היה מאחר נמו וישנו כלן [6] ובחצות הלילה
- (3) היתה צעקה והנה החתן בא ותצאנה לקראתו
- (4) [7] אז קמו כל הבתולות האלה ותכינה את
- (5) לפידיהן [8] וכסילות אמרו אל המשכילות תננה
- (6) משמנכם כי לפידינו נכבו [9] ותעננה
- (7) המשכילות ותאמרנה להם לא נתן לכם פן
- (8) יפסיק לנו ולכם לכן לבנה על המוכרות
- (9) וקננה בעדכם [10] ובלכהן לקנות בא החתן
- (10) אשר היו מוכנות באו עמו אל החתונה
- (11) ונסגר הפתח [11] ואחר כן באו שאר הבתולות
- (12) לאמר אדני אדני פתח לנו [12] והוא ענה לאמר
- (13) אמן אני אומר לכם שלא ידעתי אתכן [13] ועל
- (14) כן אתם שקדו כי לא ידעתם את היום ואת
- (15) השעה אשר בה יבא בן האדם [14] כי כמו ה

- (16) האדם כשהלך לגור במדינת הים והוא קרא
- (17) לעבדיו ויתן להם את רכשו [15] לאחד נתן חמש
- (18) ככרים ולאחד שתיים ולאחד אחד לכל איש
- (19) נתן ככחו ויסע מיד [16] ומי שלקח החמשה
- (20) ככרים הלך ויסחר באותן ויקנה חמש אחרות
- (21) [17] וכן מי שלקח שתיים קנה עוד שתיים אחרות
- (22) [18] ומי שלקח האחת הלך וחפר בארץ ויטמן אותה
- (23) בארץ [19] ויהי אחר זמן רב שב אותו האדון
- (24) ויעש איתם חשבון [20] ויקרב מי שלקח החמשה
- (25) ככרים ויקרב עוד חמש ככרים אחרים

Page 62

- (1) לאמר אדני נתת לי חמש ככרים והנה הוספתי
- (2) עליהן עוד חמש אחרות [21] ויאמר אליו אדוני ה
- (3) האח יען אשר היית עבד טוב ונאמן על המעט
- (4) בא ואפקידך על הרבים לך בוא על שמחת
- (5) אדוניך [22] ויקרב גם מי שלקח השנים ככרים
- (6) ויאמר אדני נתת לי השנים ככרים והנה עוד
- (7) שתיים אלה קניתי [23] ויאמר אליו אדוני האח יען
- (8) אשר היית עבד טוב ונאמן על המעט בא נא
- (9) ואפקידך על הרבים לך בא אל שמחת אדוניך :
- (10) [24] ויקרב גם מי שלקח את הככר אחת ויאמר אדני
- (11) ידעתי כי אתה אדם קשה ותקצור אשר שם לא
- (12) זרעת ותאסוף את אשר שם לא פזרת [25] ויראתי
- (13) והלכתי וטמנתי את ככרך בארץ הנה לך מה
- (14) אשר לך : [26] ויען אדוני ויאמר אליו עבד רע
- (15) ועצל ידעת כי אקצור אשר שם לא זרעתי
- (16) ואאסוף את אשר שם לא פזרתי [27] צריך אתה
- (17) לתת את כספי לשלחניים ואכן אני הייתי
- (18) בא ולוקח את אשר לי בתרביית [28] לכן קחו נא
- (19) ממנו את הככר ותנו לאותו אשר לו העשר
- (20) הככרים [29] כי לכל מי שיש לו ינתן לו וישפע
- (21) ומי שאין לו גם מה שנראה היות לו יוקח ממנו
- (22) [30] ואת העבד הבטל השליכו אותו אל החושך
- (23) החיצון אשר שם יהיה בכי וחרוק שנים :
- (24) [31] וכאשר יבא בן האדם בכבודו וכל מלאכיו
- (25) איתו אז ישב על כסא כבודו [32] ויקח לו לפניו

Page 63

- (1) כל גוים ויפריד אותם מאלה כמו הרועה
- (2) שיפריד את הכבשים מעל הגדיים [33] ויצג את

- (3) הכבשים על הימין ואת הגדיים אל השמאל :
- (4) [34] ואז יאמר המלך לאלה אשר יהיו אל ימינו לכו
- (5) ברוכי אבי ורשו את הממלכה המוכנת לכם
- (6) מראשות העולם [35] אני רעבתי ותתנו לי לאכול
- (7) צמאתי ותתנו לי לשתות : גר היתי ותאספוני
- (8) [36] ערום הייתי ותכסו אותי חולה היתי ותפקדו
- (9) אותי בבית האסורים היתי ותבאו אלי : [37] אז
- (10) יענו הצדיקים לו לאמר אדני מתי ראינוך
- (11) רעב ונאכילך או צמא ונשקך [38] ומתי ראינוך
- (12) גר ונאסיפך או ערום ונכסך [39] או מתי ראינוך
- (13) חולה או בבית האסורים ונבא אליך [40] ויענה
- (14) המלך ויאמר אליהם אמן אני אומר לכם כשעשיתם
- (15) לאחד מאלה אשר הם לי כאחים קטנים כאילו
- (16) עשיתם לי [41] ואז יאמר המלך לאלה אשר יהיו
- (17) משמאלו סורו ממני ארורים לכו אל אשו
- (18) של עולם אשר הוכנה לשטן ולמלאכיו : [42] כי
- (19) רעבתי ולא נתתם לי לאכול צמאתי ואתם
- (20) לא השקיתם אותי [43] גר היתי ולא האספתם
- (21) אותי ערום היתי ולם כסיתם אותי חולה
- (22) היתי ובבית האסורים ולא פקדהם אותי
- (23) [44] אז הם יענו לו לאמר אדני מה ראינוך
- (24) רעב או צמא או גר או ערום וא חולה או בבית
- (25) האסורים ולא שרתנוך [45] אז יענה להם לאמור

Page 64

- (1) אמן אני אומר לכם כשלא עשיתם לאחד מהקטנים
- (2) האלה לא עשיתם לי [46] ואלה ילכו אל עונש העולם
- (3) והצדיקים לחיי העולם :

Chapter 26

- (4) ויהי ככלות ישו את הדברים האלה כלם
- (5) אמר לתלמידיו [2] הידעתם כי אחר
- (6) יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר
- (7) ויאסר כדי להצלב אות [3] אז נקהלו הכהנים
- (8) וזקני העם אל חצר שר הכהנים אשר נקרא
- (9) קאיפה [4] ויועצו לתפוש ישו במרמה ולהרגו :
- (10) [5] ויאמרו לא נעשה זה ביום החג פן תהיה
- (11) מהומה רבה בעם [6] וכאשר היה ישו בבית עניה
- (12) אחת בבית סימון המצורע [7] נגשה לו אשה
- (13) אשר בידה פך שמן יקר והיא שפכה על ראשו
- (14) והוא היה יושב [8] ויראו התלמידים ויכעסו ויאמרו

- (15) על מה זאת האבידה [9] כי יכול השמן הזה להמכר
(16) בממון רב ולהנתן לעניים [10] וידע ישו ויאמר

- (17) להם למה אתם מאלצים את האשה הזאת
(18) כי היא פעלה בי מעשה טוב [11] ואתכם תמיד
(19) יהיו עניים ואני לא אהיה תמיד אתכם : [12] והיא
(20) שלחה את השמן הזה על גופי לקברני עשתה
(21) [13] אמן אני אומר לכם בכל מקום אשר שם תקרא
(22) הבשורה הטובה הזאת בכל העולם מכל מה
(23) שהיא עשתה יאמר על שמה ולזכרונה [14] אז הלך
(24) אחד מהשנים עשר תלמידיו והוא אשר נקרא
(25) יהודו אישכריוטי ולך אל ראשי הכהנים [15] ויאמר

Page 65

- (1) אליהם מה תרצו לתת לי ואני אמסר אותו לכם
(2) והם נקבו לו שלשים כספים [16] ומאז הוא בקש
(3) העת הנכון למסור אותו [17] וכיום הראשון מחג
(4) המצות קרבו התלמידים אל ישו לאמר איפה
(5) תרצה לאכול את הפסח [18] ויאמר
(6) ישו לכו אל העיר אל אחד ואמרו לו המלמד
(7) אומר עתי קרובה היא ועמך אעשה הפסח
(8) עם תלמידי [19] ויעשו התלמידים כאשר צוה אותם
(9) ישו ויכינו הפסח [20] וכשהיה ערב ישב על השלחן
(10) עם שנים עשר תלמידיו [21] וכאשר היו הם אוכלים
(11) אמר הוא אמן אני אומר לכם כי אחד מכם ימסר
(12) אותי [22] ויחר אפם מאד וכל אחד החל לאמר האם
(13) אני הוא אדני [23] ויען הוא ויאמר מי שיתביל אתי
(14) יד בקערה הוא ימסרני [24] ואכן בן האדם ילך
(15) כמו שנכתב עליו אבל באמת אוי לאותו האדם
(16) אשר על ידו ימסר בן האדם טוב היה לו שלא
(17) היה נולד האדם ההוא [25] ויען יהודה אשר מסר
(18) אותו ויאמר האם אני הוא רבי ויאמר לו אתה
(19) אמרת [26] ויהי כאשר ישבו לאכל לקח ישו את
(20) הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידיו לאמור
(21) קחו ואכלו זה שהוא גופי [27] ואחר כן לקח את
(22) הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנו כלכם
(23) [28] כי זהו דמי של ברית החדשה אשר ישפך ב
(24) בעבור רבים לכפור החטאים [29] ואני אומר
(25) לכם מעתה לא אשתה מן פרי הגפן עד אותו

- (1) היום אשר אשתהו עמכם חדש במלכות אבי אשר
- (2) בשמים הוא [30] וכשאמרו את התחילה יצאו אל הר
- (3) הזיתים [31] אז אמר להם ישו כלכם תכשלו בי בלילה
- (4) הזה : נכתב הך את הרועה ותפצנה הצאן ו
- (5) [32] ואחרי שאקום אלך אל הגליל לפניהם [33] ויען כיפא
- (6) ויאמר לו אם כלם יכשלו אני לא אכשל בך [34] ויאמר
- (7) לו ישו אמן אני אומר לך כי בלילה הזאת בטרם
- (8) ישור התרנגול שלשה פעמים תכחשני [35] ויאמר
- (9) לו כיפא גם אם אצטרך למות אתך לא אכחשך
- (10) וכן גם כן אמרו כל התלמידים [36] אז בא ישו אתם
- (11) לכפר ששמו גי שמנים ויאמר אל תלמידיו שבו
- (12) בזה עד שאלך לשם ואתפלל [37] והולך אתו כיפא
- (13) ושנים בני זבדי והתחיל להתעצב ולהתחרד
- (14) [38] ואז אמר אליהם עציבת נפשי עד מות פה
- (15) תמתינו לי ושקדו עמי [39] ויעבר מעט ויפול על
- (16) פניו ויתפלל לאמר אבי אם אפשר שיעבור
- (17) הכוס הזה ממני עשה אבל לא יהי כרצוני אלא
- (18) כרצונך עשה [40] ויבא אל תלמידיו וימצאם
- (19) ישנים ויאמר אל כיפא אם לא יכולתם שעה
- (20) אחת לשקוד עמי [41] שקדו והתפללו שלא תבאו
- (21) ואולם הרוח היא שוקדת אבל הבשר הוא חלש
- (22) [42] עוד הלך שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא יוכל
- (23) לעבור הכוס הזה ממני אלא צריך שאשתה
- (24) אותו יהי כרצונך [43] ויבא עוד וימצאם ישנים כי
- (25) עיניהם היו כבדות [44] ויעזוב אותם וילך עוד

- (1) ויתפלל שלישית ויאמר אותה התפלה שכבר אמר
- (2) [45] אז בא אל תלמידיו ויאמר אליהם שנו עתה ונוחו
- (3) הנה קרבה השעה שבן האדם ינתן ביד החטאים
- (4) [46] קומו ובלכה הנה יקרב שימסור אותי [47] עוד הוא
- (5) היה מדבר והנה יהודה אחד מן השנים עשר
- (6) תלמידיו בא ואתו המון רב עם חרבות ורמחים
- (7) והם היו שלוחים מראשי הכהנים ומזקני העם
- (8) [48] ויהודה אשר מסר אותו נתן לאותו העם הבא
- (9) עמו אות לאמר מי אשר אשק הוא הוא ואותו
- (10) תפשו [49] ויגש מיד אל ישו ויאמר שלום רבי וישק
- (11) לו [50] ויאמר אליו ישו אהובי למה באת אז קרבו
- (12) וישלחו יד על ישו ואחזו אותו [51] והנה אחד מאלה
- (13) אשר היו עם ישו שלח יד וירק את חרבו ויך את

- (14) עבד ראש הכהנים יכרת את אזנו [52] אז אמר
- (15) לו ישו השב חרבך אל מקומה כי כל אשר
- (16) יקחו את החרב יאבדו על החרב [53] הלא החשוב
- (17) כי לא אוכל לישאל מעם אבי שישלח בעבורי
- (18) עתה יותר משנים עשר לגויני מלאכים [54] ואיך
- (19) יתקימו המכתבים הכתובים כי צריכה היא
- (20) להעשות כן [55] באותה שעה אמר ישו אל הכיתות
- (21) כמו אל ליסטס יצאתם לקראתי בחרבות ורמחים
- (22) לתקוש אותי בכל יום ישבתי אצלכם ואלמד
- (23) אתכם בהיכל ולא אחזתם אותי [56] וכל זה היה
- (24) כדי שיתקימו מכתבי הנביאים אז התלמידים
- (25) כלם עזבו אותו וינוסו [57] והם אחזו את ישו ויוליכו

Page 68

- (1) אותו אל קאיפה ראש הכהנים אשר שם סופרים
- (2) וזקנים נאספו [58] וכיפה בא אחריו מרחוק עד חצר
- (3) ראש הכהנים ויבאו אל הבית וישב עם המשרתים
- (4) לראות מה יהיה חקן [59] וראשי הכהנים וכל כנסת
- (5) בקשו עד שקר על ישו למסור אותו למות : [61] ולא
- (6) מצאו כשקרבו רבים עדי שקר ולסוף באו שנים
- (7) עדי שקר ויאמרו [61] זה אמר אני אוכל להרוס
- (8) היכל האל ובעוד שלשה ימים אוכל לבנותו :
- (9) [62] ויקם ראש הכהנים ויאמר לו לא תענה כלום
- (10) על אלה אשר יעידו עליך [63] וישו לא ענה כלום
- (11) והחריש : וראש הכהנים אמר אליו אשביעך
- (12) באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה משיח בן
- (13) אלהים [64] ויען ישו ויאמר לו אתה אמרת : ואכן
- (14) אני אומר לכם מעתה תראו את בן האדם
- (15) היושב מימין כח האלהים הבא בעבי השמים
- (16) [65] אז ראש הכהנים קרע את בגדיו לאמר גדף : על
- (17) מה נצטדך עוד לעדים הנה שמעתם עתה
- (18) שהוא גדף [66] מה נראה לכם והם ענו לאמר
- (19) חייב מיתה הוא [67] אז הקיאו על פניו ויכוהו
- (20) באגרוף ואחרים שלחו את הידים אל פניו
- (21) [68] לאמר הנבא לנו משיח מי הוא אשר הכה
- (22) אותך [69] וכיפה ישב בחוץ בחצר ותגש אליו
- (23) שפחה לאמר ואתה היית עם ישו הגליל
- (24) [70] והוא כחש לעיני הכל לאמר לא ידעתי מה את
- (25) אומרת [71] וכשהוא יצא לדלת ראתה אותו שפחה

- (1) אחרת ותאמר לאותם אשר היו שם גם זה היה את
- (2) ישו הנצרי : [72] ועוד בשבועה כחש ואמר אני
- (3) לא ידעתי אותו [73] ולאחר מעט קרבו מי שעמדו
- (4) שם ויאמרו לכיפה באמת גם אתה הוא מהם
- (5) כי לשונך יגלך [74] אז התחיל לעלות ולהשבע שלא
- (6) ידע אותו האדם ומיד שר התרנגול [75] ויזכור
- (7) כיפה את דברי ישו אשר אמר בטרם ישור
- (8) התרנגול הכחשני שלשה פעמים ומיד יצא
- (9) לחוץ ויבכה במרירות :

Chapter 27

- (10) ויהי בבקר ונוסדו יחד כל ראשי הכהנים
- (11) וזקני העם על ישו כדי לחייבו למות
- (12) [2] ויאסרוהו ויוליכוהו וימסרו אותו אל
- (13) פונקיוש פילטוש הפקיד [3] אז ראה יהודה אשר
- (14) מסר אותו כי נתחייב הוא למות וינחם וישיב
- (15) את השלשים כסף אשר נתנו לו ויתנם וראשי
- (16) הכהנים ולזקנים לאמר [4] חטאתי יען אשר מסרתי
- (17) את דם הצדיק והם אמרו מה עלינו אתה
- (18) תראה [5] והוא השליך את השלשים כסף אל ההכל
- (19) ויתתל בפה [6] וראשי הכהנים לקחו את הכסף
- (20) ויאמרו לא הותר לשלוח אותם לקרבן כי שכר
- (21) הדם הם [7] ויזעצו עצה ויקנו מאלה את חלקת
- (22) שדה היוצר לקבורת הגרים [8] ועל כן נקרא
- (23) החלקה חלק דמה עד היום הזה [9] אז נתמלא
- (24) מה שנאמר על ידי ירמיה הנביא האומר ויקחו
- (25) את שלשים הכסף אדר היקר היקור אשר הוקירו

Page 70

- (1) מאת בני ישראל [10] ויתנו אותם לחלקת היוצר כאשר
- (2) העיד בי יי [11] וישו עמד לפני הפקיד וישאל אותו
- (3) הפקיד לאמור האתה מלך היהודים ויען לו ישו
- (4) ויאמר אתה אומר [12] וכשחלשינו אותו ראשי הכהנים
- (5) והזקנים הוא לא ענה אותם מאומה [13] אז אמר לו
- (6) פילטוש לא שמעה העדות אשר העידו עליך
- (7) [14] והוא לא ענה לו כלום אפילו דבר אחד ויתמה
- (8) הפקיד מאד [15] וביום החג היו נוהגים שהפקיד
- (9) היה מוציא לעם אסור אחד את אשר ירצו
- (10) [16] ואז היה אצלו אסור אחד פריץ ונקרא שמו

- (11) בר רבה [17] וכשנאספו המה אמר אליהם פילטוס
- (12) את מי תרצו ואשלח אתכם בר רבה או
- (13) ישו שנאמר משיח [18] כי הוא ידע שהם בשנאה
- (14) מסרו אותו [19] ובשבתו על בימה שלחה לו אשתו
- (15) לאמר לא יהיה לך עסק את הצדיק ההוא כי
- (16) סבלתי את רבות היום בעבורו [20] וראשי הכהנים
- (17) והזקנים פתו את העם לישאל בר רבה
- (18) לאבד את ישו [21] ויען הפקיד ויאמר אליהם
- (19) למי תרצו שישלח לכם מן השנים והם אמרו
- (20) את בר רבה [22] ויאמר אליהם פילטוש ומה אעשה
- (21) מישו שנקרא משיח ויענו כלם ויאמרו יצלב
- (22) [23] ויאמר להם פקיד ומה הרעה אשר עשה
- (23) והם חזרו וקראו יצלב [24] וירא פילטוש כי הוא לא
- (24) הצליח כי מהומה גדולה תקום לכן לקח את
- (25) המים ויכבס ידיו לפני העם לאמר נקי אני

Page 71

- (1) מדם הצדיק הזה אתם תראו [25] ויען כל העם
- (2) ויאמר דמו עלינו ועל בנינו [26] אז שלח להם בר רבה
- (3) ואת ישו מסר להם ליסרו בשוטים ולהצלב :
- (4) [27] ואז שטרטיוטין הפקיד לקחו את ישו ומסר
- (5) להם בבית דין ויקהילו אליו את כל הכיתה
- (6) ויפשיטו אותו ויסובכו מעיל שני [29] וסבכו את
- (7) ראשו סירים לעטרה ויתנו קנה בימינו ויכרעו
- (8) ברכים לפניו ויליצו לו לאמר שלום לך מלך יהודים
- (9) [30] ויקיאו בו ויקחו את הקנה ויכו את ראשו [31] ואחרי
- (10) שחלעיו לו הפשיטוהו את המעיל וילבישוהו
- (11) בגדיו ויוליכו אותו להצלב [32] והם יצאו ומצאו
- (12) אדם קורני ושמו סימון ואותו נגשו לשאת את
- (13) צליבו [35] ויבואו אל המקום שנאמר גלגלתא [34] ויתנו
- (14) לו יין מהול בראש וכשטעם וימאן לשתות :
- (15) [35] ואחרי שצלכו אותו חלקו בגדיו ויפילו הגורל
- (16) למלאת מה שנאמר על פי הנביא האומר
- (17) יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל [36] וישבו
- (18) וישמרוהו [37] וישימו את דינו על ראשו וכן היה
- (19) כתוב זה ישו מלך היהודים [38] אז נצלבו אתו
- (20) שנים לסטסין אחד מימין ואחד משמאל [39] וכל
- (21) העוברים היו מגדפים אותו ומניעין את ראשו
- (22) [40] לאמר האח שתשבור את היכל העלהים ובשלשת
- (23) ימים תבנהו הושיעך אם בן האלהים אתה רד
- (24) מן הצליב [41] וגם כן ראשי הכהנים ילעו עמו הספרים
- (25) ועם הזקנים לאמר [42] האחרים הושיע ואת עצמו

- (1) לא יוכל להושיע אם הוא מלך ישראל ירד עתה
- (2) מן הצליב הזה ואנו נאמין בו [43] בטח באלהים
- (3) יצילהו עתה אם חפץ כי אמר בן אלהים אני
- (4) [44] וכך גם כן חרפוהו לסטסין אשר נצלבו אתו
- (5) [45] ומשעה הששית היה חושך על כל הארץ עד שעה
- (6) תשיעית [46] ובשעה תשיעית קרא ישו בקול גדול
- (7) ויאמר אלי אלי למה שכחתני [47] וקצת אנשים
- (8) אמרו כשמעו אמרו לאליה זה קורא [48] ופתאום
- (9) רץ אחד מהם ויקח את הספוג וימלא אותו חומץ
- (10) וישים על הקנה ויתן לו לשותות [49] ואחרים אמרו
- (11) הרף ונראה אם יבא אליהו להציל אותו [50] וישו
- (12) קרא עוד בקול גדול וישב את רוחו [51] והנה
- (13) פרוכת ההיכל נקרעה לשני חלקים ממעל
- (14) עד למטה [52] והארץ רעשה וסלעים נקרעו ו
- (15) וקברים נפתחו ורבות גופות הקדושים אשר
- (16) שכבו קמו [53] ויצאו מן הקברים אחר תקומתו
- (17) ובאו אל עיר הקדש ונראו לרבים [54] ושרי המאה
- (18) אשר לשמור היו אתו ישו כשראו את רעש הארץ
- (19) ואותם שנהיו יראו מאד ויאמרו באמת בן ה
- (20) האלהים היה זה [55] והיו שם נשים רבות מרחוק
- (21) רואות אשר באו אחרי ישו מהגליל המשרתות
- (22) לו [56] וביניהם היתה מרים מגדלנית ומרים יעקב
- (23) ואם יוסף ואם זבדי [57] וכשהיה ערב בא איש
- (24) אחד עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא
- (25) תלמיד ישו [58] והוא נגש אל פילטוש וישאל את גוף

- (1) ישו אז פילטוש צוה לתת את גוף ישו [59] ויקח יוסף
- (2) את גוף ישו ויעטוף אותו בסדין טהור [60] וישים
- (3) אותו בקברו חדש אשר חצב בסלע ויגל את האבן
- (4) גדולה על פתח הקבר וילך [61] והיו שם מרים מגדלנית
- (5) ואחרות מרים יושבות למול הקבר [62] וביום אחר
- (6) אשר הוא אחר בדיקת חמץ נאספו ראשי הכהנים
- (7) ופרושים אל פילטוש לאמר [63] אדני זכרנו כי זה
- (8) המתעה אמר כי בעוד שלשת ימימ אחרי מותי
- (9) אקום [64] על כן צוה להשמר הקבר עד יום השלישי
- (10) פן יבואו תלמידיו ויגנבוהו ויאמרו לעם כי מן
- (11) המתים הוא קם ויהיה התעתוע האחרין רע מן
- (12) חראשין : [65] ויאמר אליהם פילטוש הנה יש לכם
- (13) משמרת לכו ושמרו כאשר ידעתם [66] והם הלכו

Chapter 28

- (15) ובערב השבת שיאיר באחד
- (16) השבת באו מרים מגדלנית
- (17) ומרים אחרת לראות את
- (18) הקבר [2] והנה היה רעש גדול כי מלאך יי ירד מן
- (19) השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב
- (20) עליה [3] ויהיה מראהו כמו ברק ובגדיו כמו שלג
- (21) [4] ומן יראתו נבהלו השומרים ויהיו כמו מתים
- (22) [5] ויען המלאך ויאמר לנשים אל תיראינה אתן
- (23) ידעתי כי את ישו אתם מבקשות [6] אינינו פה
- (24) כי הוא קם כמו שאמר באנה וראנה המקום
- (25) אשר בו השכב אדני ופתאום לכנה ואמרנה

Page 74

- (1) לתלמידיו כי קם ממתים והנה ילך לפניכם בגליל
- (2) ושם תראינה אותו והנה אמרתי לכם [8] ובמהרה
- (3) יצאו מן הקרב ביראה ובשמחה גדולה וירוצו
- (4) להגיד לתלמידיו [9] וכשהלכך לגיד לתלמידיו הנה
- (5) ישו בא לקראתן לאמור שלום לכן והנה נגשו
- (6) ותפשו את רגליו ותשתחוינה לו [10] אז אמר להן ישו
- (7) אל תיראינה לכנה והגדנה לאחי שילכו לגליל כי
- (8) שם יראוני [11] וכאשר הלכו והנה קצת מהשומרים
- (9) באו לעיר ויגידו לראשי הכהנים את כל אשר היה
- (10) [12] ויאספו הזקנים ויועצו ויתנו כסף רב לסטרטיוטין
- (11) לאמר [13] אמרו כי תלמידיו באו בלילה ויגנבהו בשכבנו
- (12) [14] ואם זאת תשמע מאת הפקיד אנחנו נפתה
- (13) אותו ונבטיח אתכם [15] והם לקחו את הכסף
- (14) והם עשו כאשר הם לומדו והדבר פורסם
- (15) בן היהודים עד היום הזה [16] ואחד עשר תלמידיו
- (16) הלכו אל הגליל על הר אשר שם העיד בהם ישו
- (17) [17] ויראו אותו וישתחוו וקצת הסתפקו [18] ויגש ישו
- (18) וידבר אליהם לאמר נתונה לי כל ממשלת
- (19) בשמים ובארץ [19] לכן אתם לכו ולמדו כל הגוים
- (20) וטבלו אותם בשם האב והבן ורוח הקדש
- (21) [20] ולמדו אותם לשמור כל אשר צויתי
- (22) אתכם והנני עמכם כל
- (23) הימים עד תכלית
- (24) העולם
- (25) חזק